

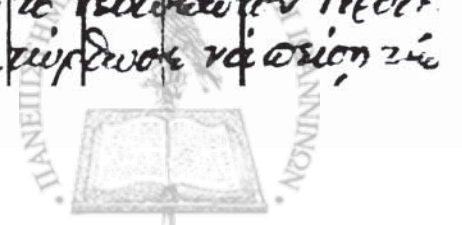
τὸ σπουδαιότερον καὶ τιμαρφέστατον μετὰ τὴν ἀγ. γραφὴν
 βιβλίον εἶναι ἡ θεία λειτουργία ἢ τὸ μυστήριον τῆς ἐκεί-
 νης καριστίας, ὡς διὰ τῶν αἰώνων σημειεῖ καὶ συναρτῶσει,
 ζωοποιεῖ καὶ ἀγιαζεῖ τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας τοῦ
 Χριστοῦ.¹ καὶ ὅμως οὐδὲν ἄλλο βιβλίον παραμελήθη το-
 σεν ὅσον "τὸ νεοφυετώτατον τῆς ἐκκλησιαστικῆς δια-
 κριτικῆς" ματὰ τὰς Ἀποστολικὰς διατάξεις (VIII, 3).²
 Ὁ πρῶτος, ὅσους ἐν τοῖς ἑσχατοῖς καιροῖς περὶ τοῖς αἰώνων ἀποχο-
 ληθείας, ὁ ἐν τοῖς μακαριστοῖς Ἀμβρόσιος μητροπολίτης και-
 σαρίας, γράφει εἰς τὸν Α' τόμον τοῦ χαμηροῦ βιβλίου ("αἱ
 ἀρχαιόταται καὶ αἱ σύγχρονοι λειτουργίαι" Κρήτης 1921, σ. 7).
 Ἡ ἰδέα ἐστὶν ἡ θεία λειτουργία ὑπό τὰς διαφοροὺς αἰώνων ἐκ-
 φάνοις οὐδέποτε ἐξαύθη ἐπὶ κεραιμένης βάσεως σταθε-
 ρήν, ἢ σκέψαι ὅτι ἡ θεία λειτουργία ἀποτελεῖ τὸ οὐσίον
 μέρος τῆς θείας λατρίας μέρος, ἢ θεωρεῖται ὅτι ἡ
 θεία λειτουργία ἀπετέλεσε καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας τὴν

¹ "τὸ μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας ἀποτελεῖται ἐξ ἀρχῆς τὸ
 κεντρικόν μέρος τῆς κεντρ. λατρίας καὶ τοῦ κεντρικώτατον ταύτης καὶ
 σπουδαιώτατον σημεῖον." Τριπέλας, Μετ. ἑλλ. ἐκμ. κλ. 1Ε', 894β.
² Ταῦτα λέγων ἀναφέρομαι εἰς τοὺς μετὰ τὴν ἀγίαν καὶ Κρήτικαυ χά-
 ρινους, καθόσον οἱ ἀρχαῖοι πολλὴν κατέβαλλον τὴν προσοχὴν
 πρὸς διατήρησιν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ κειμένου. Ὁ Συμ. Δεσφ. γρά-
 φει: "Ἐστὶν τοῖνον τοιοῦτον ἰδίον τῆς λειτουργίας μυστηρίου... ἡ ἀνεκὴ γὰρ
 τοῦ ποταμοῦ ζινομεδα κατὰ χάριν θεοῦ καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία τὴν
 σπουδὴν πρὸς τούτο μείζονα καὶ δειοτέρα ἔχει ὅθεν καὶ παρέλαβε ἐξ ἀρχῆς δι-
 κτυκὴν ἐνεργεῖ καὶ διὰ συμβόλων ἱερῶν ἀδάσκει τὰ ἱπὸ ἐντοίαν" (ἐκδ. ἱερατ. 27).

ζωὴν τῆς ἐκκλησίας συμμαχίᾳ, ὅφρα μὴ νὰ τερῆ ἡμεῖς ἐν οὐρανομίᾳ
αὐθιγῶν ὑπὸ τὸ φρικτὸν τοῦ οὐρανίου, ἐπιφανεστέρῳ δὲ
ἔτι πρὸς πάντας ἐν λόγῳ μεταβολῆν ἢ τροποποίησιν."
Ἐν τούτοις ἡ ἀδιαφορία τῆς ἐκκλησίας συνέβαλεν εἰς
τὸ φαινόμενον τῶν πολλῶν διαφορῶν, ὡς βλέπομεν εἰς τὰ
τοπικὰ διατάγματα. Ἡ ἀμείωτος ἢ ἡ ἀγραμματοσύνη ἐ-
πι τρυφικότητος, ἢ ἐξ ἑτέρας ἐκλύσεως τῶν χει-
τουρητικῶν βιβλίων, ἢ ἀναιδέσεια τῶν ἐκδοτῶν εἶναι
τὰ αἷτια τῆς ἐσαυξήσεως τῆς ἀναμφορῆς τοῦ τοπι-
κοῦ μέρους τῆς δείας λειτουργίας, ἢ τῶν ἐπιπονησῶν
ἢ μεταβολῶν ταύτας ἐναρμότισθησεν ὁ χρόνος ἢ
ἡ ἀνοχή δυσωχῆ τῶν ἀποστόλων, ὅτε οὐκ οὐδέποτε ἐν
διεφέρθησαν νὰ ζητήσωσι παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κα-
ποῦ τὴν διορθωσιν. Οὐλοστέθη γὰρ μὴ ὁμοιάσῃ ἡ δεία
ἔκδοσις ὑπὸ τὴν ἑκκλησίαν ἢ νὰ ἀποπέσῃ ἡ δεία μὴ
σταχυγία τῶν ἀρχιεπῶν μορφῆν, μεγαλειώδη ἐν τῇ ἀρχι-
επισκοπῇ, ἢ συνεκτικῶν μετ' αὐτοστροφῆς τῶν δείας
σώζεσθαι ἢ φυσικῶν ἐνότις τῶν λειτουργικῶν ὑπὸ
καὶ δρώμενα. "Κεῖσιν ἡ πάντα μωσταχυγία, κατὰ τὴν
πατριάρχικὴν ἐπιτομήν, κατὰ τὴν εὐκλείδου μίαν ἐνός οὐρανομίας
τῆς τοῦ ζωηῆρος οὐρανομίας, πάντα αὐτῆς τὰ μέρη ἀπ' ἀρχῆς
ἄχρι τέλους κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα τάξιν ἢ ἀρμονίαν
κατὰ τὴν αὐτοστροφῆν προεβύζον τοῦ ἀγ. Γεωργίου Κορυθίου
Νικ. Παπαδόπουλος ἡ ἐκκλησία "ἔδρατε πρὸς τὴν ἀναμφορίαν ἢ
ἐπέκτατε βιβλία μὴ διαφθάραι, εὐλογοῦσθε οὐκ τὰς κακοποιίας ἢ τοπικὰ
ἐκ παραδόσεως συνειδήσας μᾶλλον εἰσποιοῦσθαι" Περί τῆς λειτουργ. Ἐκδό-
σιν, ἀθῆναι 1931, σ. 17.

3
υἱὸς ἄγγελος, τὰ ἄρτια τῆς εὐμενείας τῶν ἐργαζομένων
ἐργουργίας δημίων, τῶν δὲ δευτέρων τὰ δεύτερα,
τῶν δὲ τελευταίων τὰ μετ' ἐκείνα" (Κεῖνός τις θείας... γυ-
πουρίας κτλ. υἱὸς Ν. Βουζιάρου, ἐν Κ/εθαι 1821, σ. 162).
Ἰλλὰ ταῦτα οὐδέποτε ἔλαμβανοντο υἱὸς ἄγγελος καὶ οὐδὲ τῶν ἄρ-
τιων τοῦ παρόντος αἰῶνος ἢ ἱερά συνόδος τῆς ἐλλαδικῆς
ἐκκλησίας ἔσθαι γὰ ἀσφαλῆ, ὅπου τὸ ἀνωκεν-
κόν πατριάρχον κανονικῶς πράττει, τὴν ζωπιρὴν καὶ ἐξ-
ουρισὸν τῶν λειτουργικῶν ἄρχων. Ὁ τελευταῖος ἱεροδύ-
της Παναγιώτου ἐδωροφόρησε τὴν μακρτέραν ἐν-
τὸν γνωστῶν ἐκδοτικῶν οἰκῶν Μ. Σαλιβέρου φυλλά-
δα ἀνευ ἐγκρίσεως, καίτοι ἠδύνατο ταύτην ἐπιόλεον γὰρ
λαβεῖν. Ἐββαίως δὲ ἔσφαξε τὸ πρῶτον ἀνευ ἀναίνεσιν καὶ ἀρκε-
πιστοῦ, διότι, καὶ εἰάν ἐξήτει, ἢ ἱερά συνόδος δὲ ἐξείσθετο
ἐξέδοσθελον δίδον ἢ ὑπὸς τὰς διατάξεις, τίνα τῶν ἄλλων
ἐν τῇ ὑποκείμενῃ γραφῇ γὰ ἀρκεψήσῃ. Πρεῖθι λαφὸν ἐστὶν ἱεροδύ-
της ἀνευ τῆς διαείσεως αὐτῆς, ὑπομένον τῇ ἀποβιβασθῆαι διδα-
σκαλίαν τοῦ μαθητοῦ ἀνδρὸς τοῦ: " ἢ ἱερά συνόδος δὲ ἐξείσθε
γὰ δεῖται ὑποκρίσθαι ἀπὸς ἐγκρίσιν ἐκείνης. βιβλίον, δὲ οὐδέ οὐδὲ
ἄλλῃ ἑαυτοῦ ἐξείσθετο ἐξείσθετο ἀνευ ἐγκρίσεως ἢ παρὰ τὴν
αὐτῆς. Πόλλῃς οὐκ ἔστιν οὐκ ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὁδοῦσιν ἐπιγί-
ται, ἔσθαι ἢ τὰς ἐγκρίσεις τῶν ἱερῶν συνόδων παρὰ τὴν ἢ πρὸς
ἐκείνην καὶ δοξασίας... Δὲν ἐξείσθετο λαφὸν γὰρ ἀληθινῶν, εἰ
εἶναι λαφὸν ἢ ἀνευ τῆς τῶν μαθ. ἀρχῶν. ἰδὲν ἢ χρυσῶν τῶν
Παναγιώτου. Ὑπὸς ἄλλῃς ἢ ἄλλῃς ἀνευ τῶν ἱεροδύτων γὰρ ἐξείσθε
τῶν ἐγκρίσεων, ἢ ἐξείσθετο καὶ ἐξείσθετο αὐτῆς. Ὁ δὲ β. φιλίσθαι
καὶ Νεαφίλῃ ἐξείσθετο τῶν αὐτῶν ἢ ἐξείσθετο τῶν ἱεροδύτων
ἀνευ τῶν ἀνευ τῶν ἐπιείσθετο δὲ καὶ τῶν ἄλλων γὰρ ἀνευ τῶν
συνόδων γὰρ ἐξείσθετο τὸ κεφάλαιον.

πολλαίτηματα δὲ ἔχουσι σαφῶς ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, λόγω τῆς ἐπισημοῦ
 τως ἑτέρας οἰκουμένης συνόδου. Ζητοῦνται ὑπὸ τῶν ἐπιμέρους
 ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, ἑσθέρως πρὸς τὴν ἡ. ο. σ. ἐκκλησίαν γὰρ ἐπαρρησι-
 ατικῶς ἐπιδοτέ ἐκδόσει, ἢ γὰρ παραπέσει τὰς ἐκκλησιαστικὰς
 εἰας, οὐδὲν ὅμως γὰρ δέχεται ἢ γὰρ ἐγκρίνη τὰ ὑποβληθέντα ἐν
 αὐτῇ βιβλία. ¹ Ἐν τῇ παραδοχῇ, ἢ ὅμως ταύτην ἀπολα-
 βῶσι πιστῶ οἱ μαθηταὶ τοῦ σοφοῦ πατριάρχου, ἢ οὐκ ἔτι σα-
 ρουσιαζέται ἡ ἐκκλησία γυνή ^{μητέρα πρὸς τοὺς λαοὺς κειμένη} ἢ ἡ ἀναγκα-
 στήν παρῆσθουσαν κακοδξίαν εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία! Ὁ
 ρημέριος τοῦ ἁγίου Γεωργίου Καρ' ἰστοῦ ἡρίως διασηφάμενος
 ὑβασανίσας τὸ ζήτημα κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν πρὸς ἀνι-
 ἡρίσειν, ἵνα "μὴ κινήσῃ τὰ κακῶς κείμενα" ὑπόσχεως τοῦ βιβλίου
 τοῦ ἔργου τοῦτο ἐκίνησε τὸν πάτριον τοῦ ἁγιωτάτου
 ἀρχιεπισκόπου Γ. Παθαμοργιάδου (πῆτε Νευροκοπίου), ἀ-
 σχολούμενος ὅμως μᾶλλον περὶ τὰ νομιμοποιητικὰ ἢ τὴν
 ἀπολετηρικὴν ἢ διὰ φυλλάδιον μετὰ σφραγίδος ἐπιτελεθῆ
 κατὰ τοῦ Παθαμοργιάδου γράφει: ² "Ἐξ οὐρα τοῦ πύρου
 τῆς ἐκκλησίας, τὸ ἅγιον ἐν τῇ ἐκδόσει πάντων τῶν ἀπολετηρικῶν βιβλίων
 ἢ ἰδία τῶν λειτουργικῶν ἐμφράξεται δια τῆς ἀσφαλείτου
 ἡρίσειν γυνὴ ἐξ ἀρχιεπισκόπου ἀποστελούμεν ἱερῶν συνόδων ἡρίσειν
 καὶ ἐκδίδονται βιβλία τελετουργικὰ ἀνευ τῆς ἐγκρίσειν ταύτης,
 διὸ παρανεβήθη κατὰ τῆς ἐκδόσειν ὑπομνηματιολογῆ ἢ ὁμοίως
 ἢ εἰσοσε τὸν ἐκδοτήν, ὅτι ἡ ἡρίσειν κατὰ τὴν ἐκδόσειν εἰνεπερετή,
 ἢ ὁμοίως ἢ ἰσομείλια αὐτοῦ εἶναι ἀρκυτή. οὐκ ὅμως ἔχουμεν
 τὰς θείας λειτουργίας τοῦ Γ. Καρυοφύλλου ὑπὸ τοῦ ἐκδοτοῦ
 Μ. Σαμβέρου κατὰ 1924 ἐκδοθέντων ἢ τῶν κωλοφορούσων

¹ ἐν ἀποτ. σ. 48. Ταῦτα ἐγράφοντες ἄντες τοῦ μακ' ἀντιτύπου
² "Ὁρθοδόξων κληρικῶν προτεσιανισμοί, ἀναρχία ἐκκλησιαστικῆς πρὸς
 1927, ἀθήναι. ἢ "δια λειτουργία" τοῦ Παθαμοργιάδου εἶπεν ἡδὴ ἀπὸ
 τοῦ 1924 κωλοφορήσῃ. ³ Ὁ ὑπονοούμενος ὅμως ὑπομνηματιολογῆ
 ἡταῦτα εἶναι ὁ κατρευτός τοῦ Παθαμοργιάδου μαθ. ἀνφρούτος.

τουργιμον σερβουμένας τού κύρους τῆς ἐκκλησίας:

- 1) Ἡ δια λειτουργία ὑπό Πάινου Θεοδοίου ἐκδ. α', ἐν Βενετία 1811. ἐν Βενετία ἐπίσης
- 2) Διάφοροι ἐκδόσεις τῶν τοπογραφικῶν τῶς φαινησ ματα ἐὰ ἐτη 1859, 1876. ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὑποαίλιω
- 3) τῶ ἀρχιμ. Εὐγενίῳ Περδικάρῳ τῶ 1881, 1888. Κιόσταν
- 4) τῶ ἀριστοτ. Μογγεσσάν τῶ ἀρχιεπισκόπου τῶ 1901.
- 5) λειτουργία Ἰακώβου τῶ ἀδελφοδίου ὑπό Χρυσ. Πανδουτσόπουλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ἀθῆναι 1929 (πρὸς τὴν 2 δεύτεραν ἐκδου τῶ 1937).
- 6) Ἡ αὐτὴ λειτουργία ἐξεδόθη καὶ ὑπό Διον. Λάτα, ἀρχιεπισκόπου Λακωνίδου τῶ 1881 ἐν Λακωνίδω (οὗτος ἐκδοήκατο καὶ αὐθαίρετος ἀρσοδαφαιρέσεις)

Ἄλλὰ δὲν εἶναι μοιον αὐτὰ. Σπανίως μετὰ τῆς ἁγίας ἑνεκα τῆς περιστάσεων φέρει ἔμφροισιν τῶ λειτουργικῶν Ἀθηνῶν τὰς ἐκδόσεις τῶ Δούκα, τὰς ἐκκλησιαστικῶν ἐκδομένους ἐπὶ 100 καὶ πλεον, ἐν τῶ ἰσχυρῶν ἐν Ἑλλάδι, ὑπὲρ τῶ ἐκκλησιαστικῶν ὀντικῶν καὶ περὶ τῶ ἰσχυρῶν. Λευσάμεθα ἐν τοῖς λειτουργικῶν ἀναγεγνησ. ταύτας φροισικῶ τῶ λόγῳ ἐκλείψει ἄλλων μετεχειρίζοντο καὶ οἱ ἁρμόδοξοι. Ἐπίσης παραμίσω τὰ εὐχολόγια ἐν οἷς καὶ μέχρι σημερον συνεκιδότα καὶ ἡ θεία λειτουργία. ἀναμφερῶ δὲ τῶ λειτουργία ἐκὼ ἰσχυρῶν, καὶ ἐν τῶ ἰσχυρῶ ἡ ἐκκλησι. ἔμφροισιν.

- α) αἱ θείαι λειτουργίαι τῶν ἐν ἁγίοις πατέρας ἁγίων Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, Βασιλεῶ τῶ μεγάλου καὶ ἡ τῶ προσηλαφικῶν. ἐνετίησιν, παρὰ Ἰωάννη τῶ Ἰουλιανῶ ἀρχιεπίσ.
- β) Παρὰ τῶ ἰσχυρῶ Ἰουλιανῶ μονον ἡ τῶ Χρυσσοστόμου ἐκδοήσα τῶ 1687 μετὰ λατ. μεταγράφου.¹

¹ Παρὰ τοῦ ἰσχυρῶ ἐξεδόθη καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσσοστόμου ἐν

- γ.) Αἱ δεῖαι λειτουργίαι τῶν ἐν ἀγίοις κτλ. Ἐνετίησι 1765 παρὰ
 Δημητρίω Θεοδοσίω τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἄλλη ἐκδόσις τῶν 1775, 1785
- δ.) Αἱ δεῖαι λειτουργίαι τῶν ἐν ἀγίοις κτλ. Ἐνετίησι 1773, παρὰ
 Νικ. Πλιπὶ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἄλλη ἐκδόσις τῶν 1777, 1781, 1790
- εἰ) Αρχιερατικὰ περιεχόντων δευτέρων ἰσοδύναμων λειτουργιών
 κτλ. πῦν τὸ δεύτερον μεταγενεστέρων. ἐπιμελεία καὶ ἀνατύπωσις
 τοῦ πανερωτάτου Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου... Ἰεροσολωνῶν Σενά
 ἔνετίησεν 1773 παρ' ἀνωκίω τῷ Βέρτολι.
- ς.) Ἡ δεῖα λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις... Χρυσόστομου Ἐνετίη
 ησι 1775, παρὰ ἀνωκίω τῷ Βέρτολι (μετὰ λατ. μεταφρ.)
- ζ.) Αἱ δεῖαι ^{ἑσπέραι} λειτουργίαι τῶν ἐν ἀγίοις κτλ. Ἐνετίησιν 1746, 1777
 παρὰ Νικ. τῷ Σάρω.
- η.) Αἱ δεῖαι λειτουργίαι τῶν ἐν ἀγίοις κτλ. Νέα ἐκδό-
 σις ἐν Βενετία, ἐκ τῆς ἑλλην. τοπογραφίας φρασμ. ἐκδοτικῆς
 Πάσαι αὗται αἱ ἐκδόσεις αὐτῆς ἐπιμετρήθησαν ἀκριβῶς ἐκ τῆς
 1830
- θ.) Ἡ δεῖα λειτουργία ὑπο Θεοδοσίω Πάνου Βενετία 1811.
- ι.) τοῦ τοπογραφίου τοῦ "φοίνικος" 1857, 1876
- ια.) τοῦ ἀρχιμ. Ἐδμενίου Περδικάρη 1881, 1888 ἐν Βενετία
- ιβ.) " ἀριστ. Μοντεσάνκου, Βενετία 1901.
- ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον ὁ Ν. Παναγιώπουλος ἀναφέρει
 τὴν λειτουργίαν τοῦ ἀσκητοῦ Ἰακώβου ἰεροδιδασκάλου
 ὑπο τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἐκδοτικῆς Χρυσόστομου τῷ 1929 ἄ-
 νευ ἐπιμετρήσει, δότω τὴν τοῦ Διον. Λαῖτα, ἥτις ἐπιμετρήθη
 ἡ δεῖα λειτουργία τοῦ ἀγίου ἰεροδιδασκάλου Ἰακώβου τοῦ ἀσκη-
 τοῦ καὶ ἁγίου ἰσραήλ τοῦ ἰεροσολωνικοῦ ἰεροδιδασκάλου μετα-
 διατάξεως καὶ σημειώσεως ὑπο Διονυσίου Λαῖτα ἀρχιεπισκόπου Ἰα-
 κώβου" ἐν Σακκίνδω 1886. εἶναι ἀξιόλογος ἐκδοσις περὶ τῆς αὐ-
 τοῦ γράφει, ὅτι συνέβη κενὴ τὰς ἐν ἑσπερία διαφόρους λει-
 τουργίας, τὰς ἐν χειρογράφοις ἀποσταμιώσεναι ἢ καὶ τὰς
 διαφόρους ἐκδόσεις " ἐπιμετρήσασθαι, ἐπιφέρει τὴν διόρθωσιν
 τῆς παλαιᾶς ταύτης λειτουργίας, ἀφαιρέσασθαι τὰ πολὺ μεταγενε-
 στερώς ἐπιμετρήσασθαι καὶ προσδέσασθαι τὰ ἐλείποντα, συμπληρῶσαι
 ἢ ἐπιμετρήσασθαι πρὸς τὸν ὡριστὸν, καὶ ἐν ἐπιμετρήσει πρὸ τῶν ἁγίων ἰσραήλ
 Χρυσόστομου καὶ βασιλείου". Συνονομασία τῶν αἰνογραφῶν δεῖαι καὶ

ἐπιμνησίαι, ὅτι ἡ ἀποδόξος δίσις ἐν αὐτῇ θανάτῳ ἐξήρως γὰρ
 τοῖσι τοῖς ἔλλησι πατριάρχει δὴ ἦσαν πλεονῶν ἀποδόξοι. ἡ γὰρ ὁ λόγος ἡ
 διὸ οἱ λατῖνοι παρατῆν ἀκωαν τῆς κ/π/αίσις ἡσο γὰρ ἀφῆν ἀφῆ
 πασαι πάντα γὰρ ἐμνησ. ἐβχία γὰρ ἀνατίωσαν αὐλαί τε καὶ τῶν ἐαδῶν
~~ἐφῆσεν ὁ ἄθῳ δὴ κενεφῶν αὐτῶν ἐφῆσεν τῶν ἀκῶν ἐφῆσεν ἐπιμνησῆ~~
 ἔλλησι γὰρ ἐσομεν δὴ ἐφῆσεν ἡ ἀπολοδῶσιν ἀδῆ οἱ ἴωσι μῆτι καὶ
 συμαυῶσι μετὰ τῶν ἔλλησι τῶν ἰσῶρ. τῶν ἰσῶρ. φεσματος ἡ ἴω Μα
 ρίαις (σ. 162).¹

Congregatio
 de rite

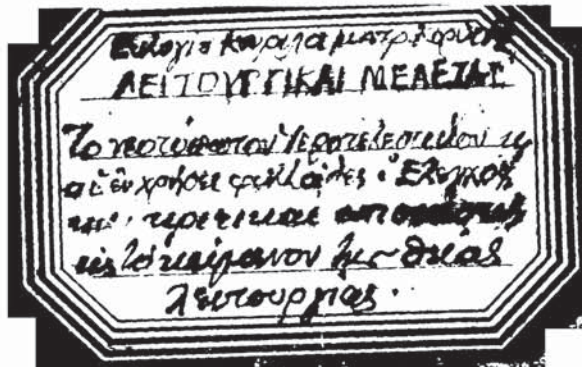
Σ. Αμβρ. Β' 181
 διὰ τῆς ἐκδοξῆς
 -αν τῆς χειτοργ.
 ἐβχία

ἴσῶρ ἀφῆσιν ἀνεκδοτον διατριβῆν ὅτι ἡ ἐν δι' οὐκ ἀλλῶ
 ἡ τῆς μετουσίωσιν ἐφῆσται ἐν τοῖς καὶ τῶν χρόνοις παρῶν ἐκδοξῆ
 ἐν τῆς ἐκδοξῆς ἡ ἀλλοτριῶσιν ἀποδοξῆς (ἡ ἀποδοξῆς ἐπῆσται
 Κύριε, ὁ ὅτι πανάγιον σου πνεῦμα. Βλ. Ν. Σιάν ΑΤ, 1938, σ. 20)

Πολλά παραπολλά οἱ διαβολο-
γραφοὶ παρέφεραν τὰς τρεῖς τὰς
ταῖς λειτουργίας, ἀνάθεμά τους τρεῖς,
Χελιακίς, Ρωριάκίς καὶ Αἰωνίως
(Κυρίλλος Λαυριώτης ὁ Πρώτος)
ἐν τῷ ἀνέκδοτον τῆς βιβλιοθήκης
ἐν Λαύρα, τῶν τριῶν λειτουργ-
γιῶν ἐκδ. Μοτελίης ἐν Πα-
ρισίοις 1560.

(β. ἄγιος. βιβλιόθ. τομ. 15,
1951, σ. 175)

*** Ο Τερβασίας Παράση. Εργοί α' Ε' 1950 οριστικής αμεν υφάρξε
Οι αβ ένας τασίτηρι ο Αιανης τας υπη βεταρχή
αυτοσφραγ

ὄντος μάρτυρος

* σ. 135 η' αφοσθ. μιλια το εινε σροσφορεταν είναι δαυτω-
γση. β. Ν. Σίην 33, σ. 268 β. Τροωαρια. 1 ηρ. Τελ 27-162

** Πιη υοι ηε ραχνη εν κω δελητ μίρει κω σφραγιδος σ. 98
οι Αδμ. σ. 29 εκει Αξιον ρηρος ελ κω σροσφορη χίη υοι
οι σφ ηλ σβαλαμυ. Αιου δια το δελιον η' αριολη
μυ η νοχοσθησαν εριδα β. Αμ. Αβια η αριολη
Τοσση σροσφοριον κωμιν το εινε ηλ κω υοι η' κω
ευχογιος ελεδ "Συνομη ερηνηα η ελ". (αμ. Βεσ 186
54540

Κωνσταντίνος Αριστοκράτης β. η' α' Προδρονιμω. Αμω
Κωνσταντίνος Αριστοκράτης β. η' α' Προδρονιμω. Αμω
Κωνσταντίνος Αριστοκράτης β. η' α' Προδρονιμω. Αμω

Α. Μ. Ν. Σ. 33, σ. 268 β. Τροωαρια.

Αμω

* ὄρθου ἐν τῇ λέξ. Μάρκου λειτουργία δὲν διακρίνεται ἢ ἢ εὐχ.
ἦν ἢ τὴν ἀρχὴν γινέται μετὰ τὸ πρῶτον. Αὐτὸ Α' 224, 233
τὴν ἀνῆδραν τοῦ διακρίνου τὰς μετὰ εὐχαρίστησιν ἢ Αὐτ.
ἐμπροσθέν, ἢ ἢ ὀρθοῦται τὸ ὄρθου εὐχάρι.

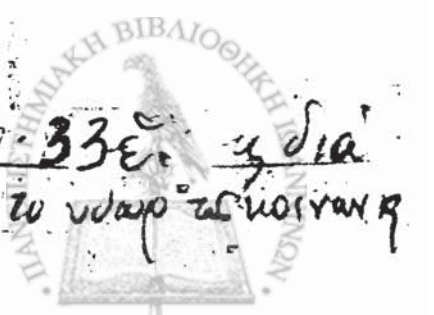
ἢ ὄρθου ἢ ὄρθου ἐν τῇ χεῖρ. Περὶ μετὰ τὸ ἐν τῇ χεῖρ 15
καὶ ἔσται τὰ ἐξή του μετὰ. ἢ Βαυμστ. 235, μεταφρ 34
δυνάτου... ἀφρ. Α' 15

τὸ Περὶ τῆς λέξ. τὸν Δ. ἢ ἢ ἔχει τὸν Βαυμστ. 235, μεταφρ 31-3
δὲν τὸ κοινὸν ἢ τὸ πρῶτον. Αὐτὸ Α' 237, μεταφρ 32

* εὐχὰς ἢ ἀρχῆς ἀποστ. δὲν τὸ VIII, 10, 15

* ἢ ἢ ἢ ἢ τὰ 2088 ἢ ἢ τὸ Α' αὐ.

τὰ ἀγία τοῖς ἀγίοις Βαυμστ. 236 μεταφρ 33 ἐν τῇ χεῖρ
τὸ ὄρθου τὸ κοινὸν

Βασίλειον Ιεράτευμα". Ούιτρά ιωαερμηνεία η στροφη ωρός τόν πρωτεσταντισμόν
 " τὰς δὲ βεβήλους κενοφανίας ωερίστασ" Παύρος Β. Τιμ. 5.

2

Ἐκ τῆς 2^{ης} ἐπιτομῆς ἐν ὑπεροχῇ διαμείνων ἐλαύδα η παραποροσ-
 δῶν τὴν ζωὴν τὴν κτήνην τῶ μεταρροδμιότῳ δὲ ἠδὲ ἡσά να
 ἱναμχιδί εἰς τὸν ἀγίονα τῆς δύο ιωαρατάξεν, μαίλοι ιωογα-
 τας ωροσῆδεν ὁ ἐν τοῖς μακαριστοῖς πρ. Νευραϊωοισι η
 με ιωαρεκαίη να γράψω. Δὲν λό ἔαραξα. Μόνον ἀσασμετέ-
 φρασα κέμενον κεντινιόν πη. ἡ ὄρη να ἴωροσῆδεν τὸν σκ.
 ὀν του. Ἦς 1951 συνήνησα τὸν ἀειψηστον ἀρχιεπισκοπικον
 Σπυριδωνα τὸν ἐν τῷ ψυχικῷ γείτονάμου. ἦλο εἰαί η ὁ σὺμ-
 βουλός του φίλος ἀρχιμανθρένης κ. Γερώνμος Κοτσώνης. ἔπε-
 ἵτοτε κωκοφορήσει ὁ γνησιός λιβελλος πατ' αὐτοῦ η τιμη-
 ἱεραρχῶν. Συγχρότως ὄμως η ἄρδρον του ἀγιοσιζοῦ κωκρη-
 του η παλαιῦ συμφοισηλοῦ μου κ. Παν. Μαρατσιώλου ω-
 ρε συμμοτοκῆς η του λαοῦ ἐν τῇ ἐκλογῇ ἀρχιεπισκοπικῶν
 ἡ ωερί ἄλλω τινῶν μεταρροδμιότων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐπί-
 σκη εἶχε διαδοθῆ, δὲ ὄριος ἱεραρχῶν ἐκινεῖτο ωρός αὐσων τῶ
 Σπυριδωνος. Ἐωομένων ἡ παραδασὼ ἡ τὸ χίαν κριόμοις. ἔ-
 ωον ἐν αὐλον " ἦλδον να οάσβωθηδῶ". Πρέιδει να ωερισωθηδῶ
 μεν μακτίτρον τὸ ωοίμνιον. ὄωσρ νατ' ούσιαν εἶναι ωοτέ-
 τὸν κτῆνην. ἀωανατῆ ἐλα κ. μίον του κτήρου η δεικθνεῖ μείζονα διναιάωματα. Πρέιδει
 καθῆκε ἔπεδρα δια τῆς φαρροσῆς " περὶ τὸν μὴ χρῆν τὸς σκροισ."
 πῆρωον κτῆ τῶ ἱεραρῶν ἐπιδασῶν" να φερωμεν τὴν ἐνόσητα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Τῆωον η τὸ τῆωον
 ἔδωκε να κωρμω σερων
 τῶδρα. Ἡ ἐκκλησία ἐκὸι γειός παρόιδειος. Μείζεν ωροσοι-
 κείωον του καέκοῦ" ἔπαμοι 5 διαμείζεν ἐν σενεχέα
 παρὰ τῇ Μεγ. Τεσοαροισοσῆν ἐν τὸν Σῆλογον. τῶ τρι-
 ῶν ἱεραρχῶν". ἔωοδῆ δὲ ὄρημῶ ἐμτὸς διφθέρας ἐκασῆσα-
 μεν σενωγράφον η τὰ χειρὸ γράφα δημοσευόματα.
 δὲ ἀωοτηγῆσωοι τὸριον ἐκ 200 ἀφιωοσῆδεν. ἄλλ' ὁ
 ωρόσδρος του Σῆλογοῦ δωοινηκῆ δὲν εἶτηρῆσε κτῆ ὁ
 ωόσῆσων η μείνοσιν ἀνέιδωτα. καθορίσω ἔπει.

* εἶναι ἀξιοπροσέχια ὄσα
 ἔγραψον ὁ ἀγ. Σοφκὸς περὶ τοῦ
 " Πῶς δὲ ἐπισχευτο ὁ θεοσῆς
 τῆς ἐκκλησίας. Ἔωορμ. πρὸ
 τῆς ἱεραρχ. τῆς ἐκκλ. τῆς ἐκκλ.
 ἀθῆναι 1934. τῆς ἱεραρχ. δακτύλῳ
 ἐν κωνσταντινουπόλει.
 Δὲν ἔωορητῆται, δια τῆς ἱεραρχίας
 ὄσῳ κενωμοδερ. ἀωανατῆ ἐλα κ. μίον του κτήρου η δεικθνεῖ
 καθῆκε ἔπεδρα δια τῆς φαρροσῆς " περὶ τὸν μὴ χρῆν τὸς σκροισ."
 πῆρωον κτῆ τῶ ἱεραρῶν ἐπιδασῶν" να φερωμεν τὴν ἐνόσητα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
 ἔδωκε να κωρμω σερων
 διαμείζεν ωρός κωρμω σερων
 γῶσον κτῆ κωρμω σερων
 ρεμω. εἰ

Κωρμω σερων κτῆ Σῆλογοῦ
 κωνσταντινουπόλει. κωνσταντινουπόλει
 κωρμω σερων τῶ κτῆ τῆς ἐκκλ.
 ἐνετ. 1787, σ. 61, 36.

βαι τιν δειον τιν χαιριν υ γαδριαωραλα
αδευ εν τη ενσηνοια, αλλα μεχρι τινοσ' οριου, ασω
δου διαρυπινουσιν αυλα οι αγιοι πατερεσ εν τη χει-
τουργια υ εν τη διοικησει, ο δειος μαχοσα χουσοσιν

ταλλα κατα αυτων επισημοσ, οδου ενσηνοια εν τυν πατερυν εν ανατ. ενσηνοια
των προσηγορια ενληγασουσ.
δλατ. II, 57, Migne 1, σ. 737 A
αδ προσηγορια τον λαον βασηειον ιερατευα ηδεε τοον
υ ενταυτα μαδοριζετα μα να ειναι ιεροσημορμενοι εν τη χειτουργια μενα τιν εε-
τα αυτων η δεουτω: Δια-
ρευν, ωσπε ορου να ασωτελεωσι κπατοσ, υ ενσηνοια ιερατι-
τουωου ενσηνοιασ υ κληρον
υ κη ενταωσ επισημοσ αφηκει
των σπαδροιοριωμενων κληρον του θεου: ειναι ο σκηραφευσ του τελευταιου ταγχει-
των η χαιριν εν τη ενσηνοια τουργιασ υ ενσηνοιασ ενσηνοιασ εν τη του Μωφ. Βασηεισ
σοουδ.

δια να εχη περισσοτερον ενσηνοιασ υ αφωσιω-
ρινον εν τη ενσηνοιασ. τοιουτωσ ο ιεροσ σκοπωσ του μαχαρι-
παροσ. διο, υ γραφει υ ο Ρομοσθωσ εν τη χειτουργιασ "1869,
σοουδαιον.
* ενσηνοιασ οω προσηγορια, 12) " εν ενι στοματι υ μια καρδια ιωρεωσ να τηχηαι η χει-
τη ενσηνοιασ υ ενσηνοιασ του τουργιασ.. υ ενσηνοιασ τη ενσηνοιασ, οι μην ιερευ, οτε μεν υ δια-
χρουσ ειναι οι ιεροσημοσ υ ενσηνοιασ
* ενσηνοιασ ενσηνοιασ, υ ενσηνοιασ.

σοουδαιον.
* ενσηνοιασ οω προσηγορια, 12) " εν ενι στοματι υ μια καρδια ιωρεωσ να τηχηαι η χει-
τη ενσηνοιασ υ ενσηνοιασ του τουργιασ.. υ ενσηνοιασ τη ενσηνοιασ, οι μην ιερευ, οτε μεν υ δια-
χρουσ ειναι οι ιεροσημοσ υ ενσηνοιασ

84

τῆμι δὲ τῆ βασιλῆτι, οὐκ ἄνευ πτυχῶν παλάμῃς» πρῶττοι τοῦτο¹. Ὁ Ἀβ-
λουθένης Δολουθένης ἐπὶ ἀνευλόφου :

« πάλαιον ἐπέθ της ἐξουτου σωτη-
γιασ και των ιδιων ἀμετέλων ἐπὶ ἁ-
κων εὐχαριστηθτων ἀνέθηκεσ¹»

Ἐἰς τὸν ἄγιον Γεόργιον ψάλλει ἡ Ἐκκλησία πρὸς τὸ Ὁσ γενναίον ἐν μάχῃσι :

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεόργιον,
τὸν γενναίον ἐν μάχῃσι,
κλήμα τὸ ἀείλιον
της ἀμπέλου της ζωῆς
τὸν κωσπὸν ἐξαναθήσαντα κτλ.³

Τοῦτο ἐγένετο, ὅταν πλέον τὸ τροπαιοφόρος κατήχητο ἴδιον γνώσισμα τοῦ ἁγ. Γεωργίου. Ὅσσα γρήται αὐτῷ ὁ Ἰωάννης Εὐδαίτων : « Ἀλόγος εἰς τὴν μηνίμην τοῦ μεγάλου Τροπαιοφόρου» κτλ. ἐκδὲ Lagarde, Göttingae, 1882, σ. 137. Κατὰ δημόδη παραδόσει ἐν Ἡερακλείε τὴν παραμονὴν της ἑαυτοῦ μηνίμης ὁ ἄγιος φέρει ἀπὸ τοῦ ναοῦ και τέρχει εἰς τοὺς ἄγροὺς και εὐλογεῖ τὰ σταγυρὰ και λέγει :

« Σ¹ ἀρῆτω γεῖα γιζίτω μου και σὺ καιὸ κωφάτω μου» (Μεσ. γραμμ. Δ', σ. 151).
Οἱ ἄγαθοι εἴχον προσιτήν θεὸν δι' ἐκάστην τὸν ἔτους ὄρωσ, ὡς γράφει ὁ Μακρόβιος :

« Φράσῃ τὸν πάντων ὕψιστον θεὸν ἔμμεν ΙΑΩ, γέμιασι μὲν ἄιδην, δια δ' εἶταρος ἀρχομμένοιο, Ἡέλιον δὲ θέσεωσ, μετατόπων δ' ἄβρον Ταχχοσ¹»

¹ Ἀλλὰ πρὸς τὸ Ἐνευσίονα μάλλον αντηρχει τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὁ δις τοῦ ἔτους ἔορτασμος κατὰ τὴν ἀπολιὸν (23 Ἀπριλίον) και τὸ φθινόπωπον (3 Νοεμβρίον). Εἰς τὰς 3 Νοεμβρίον η̄ ἀγιὸς ἡμῶσ Ἐκκλησία ἐδογίρεται τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Ἀύδῃ ναοῦ τοῦ ἁγίου (ἡ Ἀύδα εἶναι ἐν Παλαιστίνῃ ἢ Σουδία ἀπέχουσα ἑξῆστων της (Ε. Μασουξ)). Ὁ ἴδιος ἵδρυθη ἐπὶ τοῦ Μ. Κωνσταντινου, και ἀπὸ τὸς ἐγκαίνιοσ κατεστή και τὸ εὐχρισμον τοῦ μεγαλομάρτυροσ. Οἱ δὲ Ἡερακλειώται πανηγυρίζουσα τὴν ἡμέραν ταύτην « δὶστί η̄σων τὴν εὐδῃα του τότε και οἱ Γιάωρηδες κάμνον αἶτρωσ» (Μεσ. γραμμ. Α', σ. 150), ἦτοι κατὰ τὴν ἀνοσοφίαν και τὸν πανηγυρισμὸν της ὄρωσ ἄσφωσ φύσεωσ, ὡσ και τὸ τέλος της κωτροφιλιασ, ὅτε αντηρχειται ἡ φθορὰ και ὁ θάνατοσ της

1) Δ'. 38.
2) C.I.G. 2054
3) Τροπαίον των Αγίων, Νουεβ.
4) Saturn. I. 40. Το ΙΑΩ εἶρη σὺ συμβολικὸν τοῦ ὕψιστου θεοῦ ὄρωσ
* ἀνευλόφουσ εν θιαουδι εἰς ἀγίον Σπυριδωρον Λακκόσων, Ἰαήσων 1033, 2301.
Μουσας,
10
19
Ηα

Έχω γράψει την ἀπάντησιν μετ' ἰστορ. συνοδου τοῦ 1663. ἐν τῷ ποσὸν ποσὸν τῶν σχεδίων μεταφρ. τῶν δεικν. χετοφ. κ. αὐτῶν. Η σπανι.

καίντο τοιοῦτοι ἀπεφορκισμοὶ
ἐν ταῖς ἀπαντήσεσι τῆς συνοδου τοῦ 1663 ἢ
24 διαλαμβάνει: "πάντα καίντο τοιοῦτοι
κρίσιμος ἢ ἀταξίας ἐὼν ἀφορμή, μερικὴ ἐ-
πιβάλλοντι. τὰ γὰρ καίντο τοιοῦτα ὑποὶ
ἰερῶν συνοδῶν οὐ λέγονται καίντο τοιοῦτοι ἀ-
τὰ διατάξεις πρὸς οὐσίαν τοῦ χριστιαν.
κὺ πληρώματα. ὅσων δὲ μερικὴς κατα-
ταξίῶν τούτων ἢ καὶ ἐνίοτε διαφείραν τα-
ῦτο ὑποὶ τῶν ἀγίων ἰσθιδεινὰ ἢ τοῖς ἀγίοις
παράσπον ἀποδοξιστέα ἢ τῶν μακαρί-
ων ἡρώων ἰσομετρούμενα, ἀλλ' οὐκ ἐστὶν
συνεισητέα, ἢ σιγήσῃ ἄλλοις ἀποδὸν
τῶν ἢ οἰν τοῖς νεωτερίοισιν ἀλλοῦ ἀ-
καταστατοῦτος." ἔσσονται αὖ ὑπο-
καταρ τῶν ἢ ὑποδ. περισοχίῶν ἢ ἀναρ.
ἐκείνησιν. τὸ ἐρωτηθεὶς πρὸς τὴν διατάξιν

καίνας τῆσιν
ἐν τῇ λαογραφίᾳ τοῦ Π. Τσαμπῆκα
Εἰσαγωγή τ. 1947 σ. 287-288
ὡς ἐστὶν ἡ ἐπιπέδου τῆς
ἢ 122 ἀποδοξισμοὶ ἢ τῶν
ἢ σταθία τῶν τῶν.

τῆς ἐπ. αὐτ. καὶ εἰς τὴν ἐκείνην τῆς
ἐκείνην ἀφορμῆς τῆς ἐκείνης.

Handwritten table with numbers and some text:

18	18	18	18	18	18	18	18
----	----	----	----	----	----	----	----

De He...
tophili medici vita, soripit
G. Mart... De He...
Kartls und Baden.

εἰς αἰ - ἰερῶν
ἰδίῃ δὲ τὸν ἔρῃα πρὸς τὸ τελείω-
σιν δύσιν ἀγίων ἔχειν παροσμ-
αζούσιν, ὅπερ ἐστὶ τῆς μεσοταξίας
τὸ ἔργον, ἢ εἶρηται. τοῦτο δὲ αὐτὸ
ἢ πᾶν τοῦ τῶν ἢ κελαι γῆ.
κεταὶ ὁ ἰερεὺς μὴ ἀνάξιον ὀδη-
να τοῦ προκειμένου, ἀλλὰ κατα-
ραῖν κερσι ἢ ψυχῇ ἢ χυλῆ τῶ
μεσοτηρίῳ διακονήσαι.

Μικτε 150 σ. 36 Καθ. Ἐρμ. τ. δ. κατ.
Καίντο τοιοῦτοι ἀπεφορκισμοὶ
ἐν ταῖς ἀπαντήσεσι τῆς συνοδου τοῦ 1663
ἢ 24 διαλαμβάνει: "πάντα καίντο τοιοῦτοι
κρίσιμος ἢ ἀταξίας ἐὼν ἀφορμή, μερικὴ ἐ-
πιβάλλοντι. τὰ γὰρ καίντο τοιοῦτα ὑποὶ
ἰερῶν συνοδῶν οὐ λέγονται καίντο τοιοῦτοι ἀ-
τὰ διατάξεις πρὸς οὐσίαν τοῦ χριστιαν.
κὺ πληρώματα. ὅσων δὲ μερικὴς κατα-
ταξίῶν τούτων ἢ καὶ ἐνίοτε διαφείραν τα-
ῦτο ὑποὶ τῶν ἀγίων ἰσθιδεινὰ ἢ τοῖς ἀγίοις
παράσπον ἀποδοξιστέα ἢ τῶν μακαρί-
ων ἡρώων ἰσομετρούμενα, ἀλλ' οὐκ ἐστὶν
συνεισητέα, ἢ σιγήσῃ ἄλλοις ἀποδὸν
τῶν ἢ οἰν τοῖς νεωτερίοισιν ἀλλοῦ ἀ-
καταστατοῦτος." ἔσσονται αὖ ὑπο-
καταρ τῶν ἢ ὑποδ. περισοχίῶν ἢ ἀναρ.
ἐκείνησιν. τὸ ἐρωτηθεὶς πρὸς τὴν διατάξιν

τῆς ἐπ. αὐτ. καὶ εἰς τὴν ἐκείνην τῆς
ἐκείνην ἀφορμῆς τῆς ἐκείνης.

αλλ' εωςδε ποιεησαν κικ, ρυμ. 5. 1
αυτων κ. η αυστηρησαν του ακροχρησιου λιδου (βλ. Ησ. η', 14, κη, 16.
Χαμ. ριζ', 29) η ηρη αυ αυλω το "βασιλειον ιερουσαλμ". Τι δε
ητο το ουλο; το λημε εν συνεχεια ο Πιερρος " ημιν ου η ληρη
τοκ πιστωουσαν " ουδεν ετηρον τιμος ης δειας ενοιας.

Ο κ. μαθητης έχει παρατηρήσει σπουδαίο τιμ επί ζωτου τωου
η ερχομενος του δευτερου άρθρου της "Αναφαισεως" διασαλπίζει ότι παρεχει
αφορμην " εις την εαφ' ημιν μεγαλην η σοβαραν συζητησιν επί δεγματος οχι
μονον λαν ενδιαφεροτος εξ αυστηρη ορθοδοξου, αλλα η ετοιμαροταλου σιμη
ρον δι' οχον τον χριστιανικον κοσμον, οϊεν ειναι το μνην της βελιωτατης
η ορθοδοξοτατης ιδεας " της γενικης ιερουσιτης " στανωτατα συνδεδωμενον ζηλω
δια περι της γαινης " εβουσοτοχης " (σ. 114). ειναι αυστριας αξιον ους εισ λοσος
αινας η λε αρχαια εκκλησια ^{ουτε} η βυζαντινη ηη εξεχριστιανισεν οδουχηρον
τον πιστευσαντα κοσμον δω παρενησαν το ποιουθεν η ορημ με πα ρεκοα αυση
οριζει ο αιωνιος εκκλησιασι. δεσμος ιδριαμενουν η ορθοδοξια η δεν εραβε
τη αναγκην να αρουθωσι μαθηματα παρα τω μαθητι. τι εμωδωμε τον
κ. κ. μαθητης με δεσφιας η τοις λην δρασηκεριτω μαθηματω
να διδατωσαν. επι του μακ. χρυσοσορμου ο ^{εωστω} υπογραφος του " φοινικιος "
παν. Μαρωσιος εχε λαβε την αδειαν η συνεκέντρο τον ιερουσιον κοσμον
εγλα γαινα - η η εν γρηλα, εξεδιδε η ορημ. περιοδικον τον " ερηατην "
οι εληνη κομμουνισται ου διαρκως ερωσαγαροδισον η ερωσαγαλιδου
τον λαον εχουν γεν. ιερουσιτη, εχουν ιερασοτοχην η οι λοιποι ερωσαγαλοι
τω ποιμηνιμω εν εκκοδι αιρεσιων. οϊλκε εδουσαν η κοινολητας (η εν
~~κα~~ καρπεινη π. κ); διαφασια το αυανησω εις τον φιλοταυ αυσοτοχια του
φυλλοδιτ. οωρ με ευενησοα η οωβερνιστηρ δυρεοιδη εσων. Δην εισιδωμω
να το ονομασω προμηνον, ~~αφου~~ εισεδη ερηαριζε τας εωωσοιδησεις ριου
μαλλον εγω να ~~αυποτο~~ αυοδωσω εις αφηλειαν; αλλ' ουκ η αν ~~αυο~~
η το αραμμα εμαι ωαιποτε " ελομος εις αυολογιαω ωανιτω αιτοινη
λογον " παρ' οχον, οκ ηκουσε τας ανυρητους ~~κικ~~ με ~~ανυρητοι~~ αυεφο
να να γραφω. αλλα " δε ωιδωδοαι δευ μαλλον η ανδρωωσις? "
θα ^{εχω ου σιν} ερεσαν ταυτην τα εξης ~~αφου~~, του αγ. Ιουδισου Πηου-
σιωλου " περι των εωραωσιστων η ενβιαζομενων ωρος το σικειον δεγμα τοις
δειους χρημοσι " (βλ. επιστ. 254 βιβ. II, Μιγη. 78, σ. 689) σοφωαη ωοδωκη
Οϊρος αλλαχοσ γραφει, δε δεον να ακουλουθωμεν τμη ^{γραφην} η να εισω-
μεν η η ~~αυνη~~ αυλω εννοια η να ερωση ^{η προ αυτω να ερωσαρη εωμην τας ερημνειασμα.} ~~αυτη~~
τη ^{γραφην} " το οικειον βουχημα " η ωρος αυλο να ενβιαζωμεν τμη εννοια
του κειμενον (επιτ. 292, βιβ. III, σ. 465).
Γραφει εν ^{αυτη} ~~τοσ φυλλοδιτ~~ η εν τα ερημειτω φυλλοδιτ ωαραωσιμη ει. βελω
ταυτησουλου, δια τα οαητια χωρτα τω αυ. η αυαι. παληρω-αβα ωου να εηρ
τω εν αεινηται - η εν λω ~~αυηδου~~ 2-3 ~~αυηδου~~ χωρτα 1) τοι ερημειτω ~~αυη~~
ωαραδωκε αυρηβιτατω δε ειναι ητα ναλητα.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

ΕΘΝΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ· ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΗΡΥΓΜΑ - ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Η ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

Πολύ περιέργον καὶ ὑλιστικὸν τὸ λεξιλόγιον τῶν «Χριστιανῶν». Μεταξὺ ὄλων τῶν ἄλλων παραδοξοτήτων, διὰ τὰς ὁποίας θὰ ἀπητηίτο ἢ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας κινήσεις τοῦ Λεσποτικῶ Ἐραγγελίου, εἶναι καὶ ἡ ἑορτὴ! Τί ἀηχίαινε λοιπὸν ἑορτὴ; Φυλλομετροῦντες τὰς σελίδας τοῦ λεξιλογίου τῶν ὀνομαζομένων χριστιανῶν θὰ ἀναγνώσωμεν: ἑορτὴ = κραιπάλη, σπατάλη, γαστρονομικὸν ὄργιον, προβολὴ ὑλικοῦ πλοῦτου, κοσμικαὶ ἐκδηλώσεις.

Ἐξαίρεσιν δὲν ἀποτελεῖ οὔτε ἡ καταναυκτικὴ ἐπέτειος τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τὰ νοσταλγικὰ Χριστούγεννα!

Μία ὑλικότης χαρακτηρίζει τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Ἡμέρας, τῆς Ἁγίας αὐτῆς ἡμέρας. Καὶ ἡ ὑλικότης αὐτὴ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν περιοχὴν ταῦ ἱεροῦ χώρου τοῦ Ναοῦ.

Ἐπιτηδευμένοι λαρρυγγισμοὶ τῶν κομφῶν λειτουργῶν πρὸ τοῦ μικροφώνου, διὰ νὰ «ἀκουσθοῦν» φρικτοὶ χαρακτηρισμοὶ ἢ μελλωδραματισμοὶ τῶν ψαλτῶν, Ἠθοποία καὶ βερμπαλισμοὶ συνθέτουν τὸ «περιβάλλον», δι' οὗ ὑποτίθεται, ὅτι πρέπει νοερώς νὰ μεταβῶμεν εἰς Βηθλεέμ, ἵνα ἴδωμεν «ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός». Καὶ μετὰ τὴν ξηρὰν καὶ ἀποστεωμένην αὐτὴν παράστασιν, μὲ τὴν ὁποίαν προσπαθοῦμεν νὰ πείσωμεν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, ὅτι δὲν ἐμείναμεν «χωρὶς τὴν θείαν χάριν χρονιὰρα μέρα», ἀρχίζομεν τὸν κοινωνικὸν ἐρτασμὸν τοῦ γεγονότος μὲ ἐτίκεντρον πάντοτε τὸν γαστρονομικὸν ζῆλον.

Κοὶ αἱ ἑορταὶ συνήθως τῶν Χριστουγέννων καταλήγουν μὲ τὴν δραματικὴν ἐπωδὸν τοῦ οἰκονομικοῦ ἀπολογισμοῦ των, ὑπερβαίνοντος συνήθως τὸ μέτρον καὶ διεγείροντος εἰς τὰς ψυχὰς τὴν κατάραν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν!

Ποία πλάνη φρικτὴ μᾶς χαρακτηρίζει; Ποία εἰδωλολατρεία παχυλὴ δεσπάζει; Ποία σύγχυσις κυβερνᾷ;

Ματαιῶς ἀκούεται ἡ μελοποιηθεῖσα σύστασις Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «Χριστὸς γεννᾶται, δεξάσατε Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε». Δὲν συγκινεῖ ἡ προτροπὴ τοῦ ὕμνωδοῦ «Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός».

Τὰ Χριστούγεννα εἶναι πνευματικὸν γεγονός καὶ ἀπευθύνεται εἰς ψυχὰς. Εἶναι εὐαγγελισμὸς χαρᾶς διὰ

τὴν ἀπολύτρωσιν ἐκ τῆς ἀμαρτίας. Εἶναι ἡ θριαμβευτικὴ πραγματοποίησις τῶν εὐγενεστέρων νοσταλγιῶν τῆς ψυχῆς, πορευομένης ἐπικινδύνως «ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου».

Τὰ Χριστούγεννα εἶναι ἡ ἀπάντησις τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν ἀπεγνωσμένην ἐπικλήσιν τῆς γῆς.

Τὰ Χριστούγεννα εἶναι ὁ θερμὸς ἐναγκαλισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν στοργικὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

Ἐνα τέτοιο λοιπὸν γεγονός πρέπει νὰ ἀναπτερῶν τὸν ἄνθρωπον νὰ τὸν ἀποσπᾷ ἀπὸ τὴν συμβατικότητα τῆς ζωῆς καὶ νὰ τὸν ὀδηγῇ εἰς τὴν ἀγνωστον χώραν τῆς ἀγάπης. Ἐνα τέτοιο γεγονός, ποῦ ἐκφράζει ὄλον τὸ μεγαλεῖον τῆς θεϊκῆς ἀγάπης καὶ ἐνσαρκώνει ὄλην τὴν γλυκύτητα τῆς καλωσύνης πρέπει νὰ κἀν τὸν ἄνθρωπον μάγον, ποῦ ἐγκαταλείπει τὴν χώραν τῆς πλάνης καὶ ἐν ἀγωνίᾳ ἐρωτᾷ «ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς;» νὰ μεταβάλλῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς ποιμένα, ποῦ τὸν ἐκστασιάζει ὁ εὐαγγελισμὸς τοῦ ἀγγέλου «εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην» (Λουκ. β, 10) καὶ πετᾷ τὴν φλογέρα τῶν ἐγκοσμίων τραγουδιῶν, διὰ νὰ διέλθῃ εἰς τὴν Βηθλεέμ!

Ἐνα τέτοιο γεγονός πρέπει νὰ κἀν τὸν ἄνθρωπον νοσταλγόν, ποῦ ἀναζητεῖ, μακρὰν τῆς συμβατικότητος τῆς ὕλης καὶ τῆς κοσμικῆς ματαιότητος, τὴν χάραν, τοὺς ψιθύρους τοῦ πνεύματος, τὸν ὕμνον τῶν ἀγγέλων!

Αἱ χαρασσόμεναι γραμμαὶ εἰς τὴν στήλην αὐτὴν δὲν εἶναι ἐπιφανειακοὶ λυρισμοί!

Ἐκφράζουν τὴν νοσταλγίαν διὰ τὴν ἀγνωστον Βηθλεέμ! Πότε ἐπὶ τέλους θὰ τὴν συναντήσωμεν;

Καὶ ὡς «Ἐκκλησία» καὶ ὡς ἔθνος καὶ ὡς ἄτομα πλανώμεθα μακρὰν τῆς Βηθλεέμ. Ὁ πανηγυριζόμενος «Χριστός», δὲν εἶναι ὁ «λόγος», ποῦ ἔγινε Σὰρξ καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· εἶναι ἡ ἀμαρτωλὴ σὰρκα μας, ποῦ τὸ θράσος μας τῆς ἀποδίδει λατρείαν.

Ζῶμεν καὶ κινούμεθα εἰς μίαν ἐποχὴν, ἐπαυξάνουσαν τοὺς φόβους, τὴν ἀγωνίαν, τὴν ἀβεβαιότητα. Ἡ μηχανὴ ἡ ὕλη, ἡ βία κατέκλυσαν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ ἀπομόνωσαν φρικτῶς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰς ἀστεριεῖτους πηγὰς τοῦ ὠραίου, τῆς ἀγάπης

Τώρα περισσότερο ἀπὸ ἄλλοτε νοσταλγοῦμεν τὴν

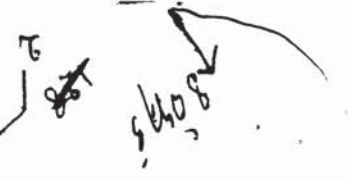
Περὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς

Πρωτὰ ἀποστολὴν ἐν τῇ ὑπεροχῇ ἐπιπέδου τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς

ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιπέδων
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς

καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς

καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς

καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς
καὶ τῆς διείρησιν ἐρωτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐρωτικῆς

(Faint, mostly illegible text, possibly a transcription or commentary on an ancient text)

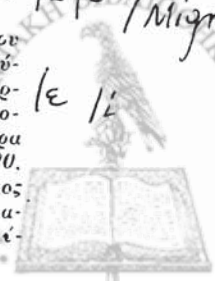
Handwritten marginal notes in Greek, including the word "σπενδερά" (Spendera) and various scribbles and lines. Some numbers are visible: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20.

15

«λόκιστον ἀντί τῶν πυρός». Κλήμη ὁ Ἀλεξανδρεὺς εἰς τὸν «Παιδαγωγόν» ἐκφράσσει τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα ματαιότητα τῶν ἀρθώπων, ἀνθ' ἧς «κατὰ τὸ ποιητικὸν ἐκεῖνο «ἔλαβε πορφύρεος θάνατος» (Κ.Ε. 82) ἐπιπροσθήσιν: «Λιὰ ταύτην γοῦν τὴν πορφύραν ἢ Τέρος καὶ ἢ Σιδῶν καὶ τῆς Λακωνικῆς ἠρείτων τῆς θαλάσσης (ἢ Ἐδύωπη:) ποθεινότητα ἀναγκαῖον δὲ εἶ μάλλον καὶ οἱ βαφεῖς αὐτῶν καὶ οἱ πορφυρεῖται καὶ αὐτὰ τὰ κογχύλια διὰ τὸ αἶμα τούτων ἐξαθεῖν τὴν πορφύραν ἄλλα καὶ τοῖς λέγχουσι ὑφάσμασιν ἐγκαταμύθρονσαι αἱ δολεραὶ γυναικες καὶ τῶν ἀνδρῶν οἱ γυναικῶδες τὰς δολεράς βαφὰς μωροφίνοσι περὶ τὴν ἀμειρίαν, οὐκ εἴτι τὰς φθὰς τὰς ἀπ' Αἰγύπτου, ἄλλας δὲ τινὰς ἐκ γῆς Ἰβραίων καὶ Κελτικῶν ἐκποιεῖσθαι γῆς: τὰ δὲ ἀμόγινα καὶ βύσσινά σιωπῶ» (/ 8, στ. 536).

Εἶναι λεπιόνη, ὅτι οἱ πλουτίσωντες ἐκ τοῦ βάμβακος τῆς Αἰγύπτου Ἕλληνας δὲν ἐφορτίσων νὰ ἐκδώσων τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτῆμεν τουτου γυτού, ἢ νὰ ἀνατυπώσων τοῦ Γενναδίου τὴν «ἱστορίαν, καλλιφογῶν καὶ βιομηχανία» αὐτοῦ, ἢ νὺστυχῶς ἐχω εἰς τὴν ἐν Λαύρα βιβλιοθήκη μου καὶ δὲν δύνάμαι νὰ χρησιμοποιοῦσων ἐνταῦθα. Σταματῶ τὴν ταῦ τοιαῦτα πηγὰς μόνον ἀπὸ αὐτοῦ ἐξέδοθ' ἐν Ἀθήναις κῶ 1890, 8ον, σ. 116. Ἐν τοῖς παπύροις ἢ μὲν λέξις βάμβαξ οὐχ ἐνεργεῖ, ἢ μέσσοι σπανιότατα (ὄθεν βύσσινος ἐστὶν ἐν τῷ γωργ. παπύρω 1912): ὀλλ' διακρίνεται τοῦ ἴθινος καὶ κατεργάζεται κρεῖως ἐν τοῖς νουοῖς διὰ τὰς εἰ-

Handwritten notes in Greek corresponding to the printed text above. Includes words like "σπενδερά", "Μιγνη", and other annotations. There are also some numbers and symbols.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ή τινι εν τω δεσφορω πατρων παραδοσει, αλλά η ει 7
 γραφικός ανακηνηθειη λόγος μή άλλη τούτω ερμηνεύσωσαν
 ή η αν οι τως ενκηνοσια φωσθηρη η διδασκαλοι δια των οικη
 εν συγγραφαιων παραδωκο, η μάλλον εν λόβοις ενδομηκίω
 σαν ή λόγους οικείους συνάπτου, ένα μή εσιν οτε ωρος τούτο
 αιδωρω έχουσι ασοσιώοιεν τού προσήτιοτος ...» (Πινδαλ. 1954, σ 235)
 δεωρω ή εν τούτου εμαυτον υποχρεωη να αναζητησω ην ελλει
 την τούτω χαρην ην εχθηείας η εν τω ωσθηκω ωφρακαθ.
 η εν ωριολοις δωκενδριζω αυλοισ τι περι τούτου εγραψαν οι
 ωρονατοχοι ην εν τω Πανεπιστημίω: Κατά τον άειμνηστον
 Πουλιδην:

Οιους η ακριβης ερμηνευση η α.τ. ωρεωται
 τα ερε. αυλη εν ων, μαδ ο αυτη ουτελαθη,
 εδ τω ασοσιωη η προφητω, οωερ δει
 ειραι εφ υποσημειου πνωμα αλλα η δ.
 ασομαυφως υφ ου "φερόμενα ελαχι
 σαν οι του θεου ανθρωποι." (Β. Περ. 1, 21), η
 αρχη χοιωδεν α η ερε. η τραπεζα εινα η
 αω. ωφραδισου, η δε ερημοσι η ειμακτη
 εν η ουχι βλοτον ο δια ζωου φωνε λογος τω
 ασοσιωη μεσηνέχθη, αλλα η η ουτεφρα
 η ωσοσιωη του α.τ. η, αωη αυτη ασο πα
 ση ηαιη εφρα η αι η ε ταιωσαν η αι η δει
 αν ο διηγηται Πουλιδης Νογ. θεολ. α. η ιστορ. α. 701
 εινδω εβαη. Κνο. Β' 744 Γ' 391

Εως αιρεσιωη τούτω εν τη αρχαιολογη αρχικος υποηρξεν ο Μοντανος
 Ατταλα μέσα του Β' αιωτος. εν τω κωιτηρω ιστοριογραφω
 η ενκηνοσια η ημε η περι αυτω γραφει ο μακ. Β. Στεφανιδης
 Ζαίλα: "Οι Μοντανισοιαι ειχον τον γενικων ιερωσυνω, ελα
 ησαν ιερως. Προισιωατο αυτω οι ωροθηλαι, οι αιδιοι ετα
 ρων συνεκίωη (ηρ. παγαχρησιν) τωω χαρισματούχην
 τως ενκηνοσιας. άλλους ενκηνοσιασικων χειτουρχοισ δε
 ειχον, αλλά βραδυτερον τούλοχισιων εν τη ανατοχη αιοσηκη
 σαν αιδιωνη ιερωσυνω... ωφραωμβάνουσαν ερω ην
 ερες η γουαίνας" (Ενκμ. ιστορ 1948, σ 70). εζηήσα ειρωσικω
 υπο του Στεφ αναφερομενας ωφρας η τας εζης. ευσ. ενκμ. ιστορ
 ν, 16 ε κ. α. Νικηφωυ Κακκωλον II, 23, 25, 26, 34. ν, 15, 20, 24. ο
 βωφραωμω διαλαι να συμβουκεωδη η εν μινωγραφω
 του P. de Labriolle. La crise montaniste. Les sources
 d'histoire de montaniste" τομ. I-II, Paris 1913 τωη
 οφρος γεν. η μαρινη δην εφρον η ελαβον ο Στ. εν τω
 κωιτηρω. ~~οι~~ οι υποσημειωται ην γεν. ιερωσυνω. τω η η

* Ανωστωριω εν ωροσημοισ τον γινον μωδ η. Μωρατοριωλω γραφωι ταιλα οιδεν αιδιοι τρεπω η ιουη εναι
 ο ελιγος θεου πικρος, αλ' "αιρεσιωτα τραγαδα γιλον η φηγητα ερεω" η υστερηειω αυλω τωω τουω περτω
 Χρυσουοιγρω: εν εν ωριολοις κωλαφειωτοι οι κωιτοτομοι Χιρω ενωκίαι να ωφρακίωλα - οωω δωκενωρη ταιλα:
 Τωη φησελα με τωτε φαιη εν ερω φηωη, εταν ο ο μωτον εδωκε η με, αλλα η ο δωω φηωη η διορδωλα η Χρυσ. λογω
 περ ωροσημοισ (ηλοι ται ωροσημ. φηωη) Μιγνη 55, σ. 565. Η φηη ερωτω κωλη, αλ' εωσιτα ωφ. εδω ο η. Τωη περ
 ειωφεν αωλο μινωπηχων εραδε κωληω τρεωην εν η δην ηδωκατο να εχη κωληω οιδωδω, ερωι αιδω: τωη
 κωλαδιωαδω η αιδω οι σναδελφοι του. ο η. Μωρατοριω η, ειωφρακίωη κωιτορι να τωη δωη, αλλα ταιμωλα
 εν ηρωαδω αιδω αιδωρις η αιδω. οωω ωφρακίωη δωη ο δωη ηδω κωιτορι σερτηρητικως

ουδεμίαν ιεροδεδωκεν εἶπον τὰ ἀσχετὰ καὶ τὰ γραφικὰ ἰσχυροῦς
 τῆς ἀποστολῆς τοῦτου ἐφ' ὅσον οὐδέποτε ἐψηλῶθη ἡ γέννησις μου καὶ ἐφ'
 ἡμεῖς ἀνέλαβεν ἡ σαβίτη ἱεραρχία, ἥτις εὖ τε καὶ κατὰ τὴν ἐξουσίαν
 τοῦ ζήλου καὶ συνεχάρη τὸν εὐσεβῆ καὶ ἀσχετῆ καὶ χρυσο-
 μου. ^{καὶ} ὅτι ἐγένετο ἀπειρημένον τὸ ἡμερῶν τῶσδε, με-
 λουδῶσαν τρεῖς καὶ ἑξήκοντα ἔτη τὰ ἔθνη μενοσηύοντες ἐξέδε-
 τὸ δια δεκάτη σχεδὸν ἄρθρον τῆς ἀποστολῆς, αἰσιφασίσα καὶ ἐξέτα-
 σω αὐτὸ ἱστορικῶς ἀποδοῦναι τὴν ἀποστολῆς τοῦ ἀποστόλου. ὅτι ἡ κα-
 τὰ τὴν θεωροῦσιν, εἰάν ἀπ' ἀρχῆς γινόμενα ἐξετάσῃ τὰ ἀσχετὰ

Ἡ "γέννησις ἱερουσαλήμ" δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Π. Δ. ἀλλ' ἐν τῇ
 καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ "βασιλείου ἱσραὴλ" (ἐξδ. 19,6) εἶναι ἀπὸ τῆς
 πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ^{ἐκείνης} ἀποστολῆς. Ὁ θεολογικὸς ἐρμηνεύων τὸ Π. Δ. 6:9
 εἶπεν ἂν ἀποδείξῃ, ὅτι ἐκεῖνα ἀσχετὰ ἡμερῶν τῶσδε καὶ τῶν ἱερα-
 ρῶν τὰ παρασπῆσιν αὐτοῦ, περιούσιον χάριος καὶ δόξης ἐπιδαψυλεύ-
 σαι εἰς τοὺς εἰς Χριστὸν ἐπιστρέφοντας. "ἡμεῖς δὲ γένος ἱσραὴλ, βασι-
 λείον ἱσραὴλ, ἔθνος ἅγιον ^{καὶ ἐξ ἱσραὴλ} οἰκοῦντες οὐρανοῦ, νῦν δὲ χάρις καὶ δόξα
 καὶ ἀγαθὴ εἶσα, ὅτι δὲν ἐξελθὴν ^{ἐκ} τῆς παρασπῆσιν εἰς τὸν Ἄβ-
 ράμ καὶ βασιλείον ἱσραὴλ, οἱ δὲ μὲτα καὶ βασιλεία δὲν εἶχε
 καὶ τὴν ἱερουσαλήμ "οἱ γὰρ ἐξ αὐτοῦ ἀποστρέφονται διεσπασμένοι
 εἶχον τὴν ἱερατικήν ἐξουσίαν τῆς βασιλείας": ἀλλὰ διὰ τὸν Χριστὸν
 δὲ καὶ πιστεύσαντες εἰς αὐτὸν "οὐδὲν γὰρ τῶν ἐκείνων ἐχρημάτισαν,
 τὴν οὐρανὸν καὶ τὴν ^{ἐκ} ἀνεύρισκοντες εἶσα, εἰς ὄψομαδα
 ἡβούσαν κίβρα ἐν τῷ τόφῳ καὶ ἥτις εἰσι οἷα ^{βασιλεία τοῦτα} ἰσραὴλ
 στασιν ἀσχετῶν καὶ ὅλων παρὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ βα-
 σιλείου ἱσραὴλ, ἐξήρτησαν καὶ ἐσομένη εἰς τὴν
 οὐρανὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ σφραγισθῆναι τὰ δικαιω-
 ματὰ τοῦ ἀρχιερέως, ~~ὡς~~ εἰς τοῦτο καταντῶ
 ἡ διατριβὴ καὶ ἱερουσαλήμ ἡ γέν. ἱερουσαλήμ ἐν βῆμα αἰσθη-
 αῖς καὶ εἰδῆς. "πάσα ἡ συναγωγὴ ἁγία" ἐφανέρωσεν ὅτι σια-
 σίασας αἰσθησάμενοι διαταγαὶ 11, 1, 2. ἔρ. βασ. ἱσραὴλ καὶ 11

Ἡ ἱεραρχία βασ. ἱερ. εἶναι καὶ Π. Δ. (ἐξδ. 19,6) ἀλλὰ οὐδέποτε
 σχετῶν εἶχει βεβαίως μετὰ τὴν ἱερουσαλήμ οὐδὲ καὶ μετὰ τὸ ἱσραὴλ. καὶ τὰ
 διὰ τὴν ^{ἐκ} τοιοῦτον κατὰ τὸν σχεδὸν τῆς περιόδου τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς
 τοῦ τόφου. ^{καὶ} ἀποδοῦναι τὴν ἀποστολῆς τῶν Π. Δ. ἀποστολῆς καὶ τῆς
 τοῦ ἱσραὴλ.

καὶ τὸν Π. Δ. καὶ τὸν ἱσραὴλ

ἡ διαρκεία τῆς ἐπιμονῆς ἢ γεν. ἐπιμονῆς ἐν βῆμα αὐτοῦ
 αὐτοῦ εἰδέναι. "πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἅγια" ἐφανέρωσεν ὅτι σε-
 ραίως. Δὲ ἀποστ. διαταγαὶ 11, 1, 2. β. βασ. ἐραδύρα δαλ. 12

Ἡ ἐπιμονὴ βασ. ἐστὶν κατὰ Π. Δ. (ἐξδ. 19, 6) ἀλλὰ οὐδὲν
 οὐκ ἔχει βεβαίως μετὰ τὴν ἐπιμονὴν οὐδὲ μετὰ τὸ ἱσραὴλ. ἔραδα
 διότι ~~ἡ~~ τοιοῦτον κατ' ὄψιν οὐκ ἔστιν τὴν περίοδον τοῦ ~~ἱσραὴλ~~ ^{πρὸς τὸν ἱσραὴλ}
 τοῦ ἱσραὴλ. ~~ἡ~~ ^{ἀλλὰ ἀπὸ τῆς} ἐπιμονῆς αὐτῆς τὸν Πέτρον αἰσθάνεται τὴν ~~ἐπιμονὴν~~ ^{ἐπιμονὴν}
 ἔχει μεγαλύτερα σημασία (πρὸς ἱερά φυτό, ἱερά ζῷα) τότε
 δὲ ἀποδέρνεται σημαίνει ὅτι ἡ τὸ ἔδος ἅγιον τοῦ Πέτρον
 ἢ τοῦ ἱσραὴλ τοῦ λαοῦ τῶν ἱσραηλῶν ἢ ἐν ἀσκησίων τῆς
 σημασίας δὲ τὸ εὐρύμα ἢ ἐν τῆ Κ. Δ. ἢ εἶναι δε γινώσκω
 ὅτι ἀπο τὸν Μωνοῦς εἶχαν ^{ἀρχιερεῖς} ἱερεῖς οἱ ἔβρ. ἢ ἢ οὐ Μελχισεδεκ
 εἶσα ἀνεσιδή ^{τὴν τὰς ἱερατικῶν διακονῶν ἐπιμονῶν τοῦ ἱσραὴλ} ἰδιαίτερα τὰς οἱ λεύεται. ἢ τὸ ἱερεῖς
 ζῶν κατανε λειτούργων. ἢ ἀνδρ κατανε τὸ β. ἱ.
 κατὰ ἱσραηλῶν ἢ ὄψιν βασιλείᾳ ^{τὸς} ἐπιμονῶν τῆς τὰ δὲ
 ἢ ἀπο τὸν τῶν βασιλῶν. ἢ κατὰ τὰ ἐφεξῆς ἢ ^ἢ
 Κ. Διαδ. καὶ σημαίνει τὸ βασιλικὸν γένος οὐκ ^(ἢ)
 δε τὰς ἱσραηλῶν. ὅσον ἐπὶ Τουρ. οἱ ἔβρ. ἀπο τὸ
 μαρτυροῦν ἔδος βασιλικὸν * *
 αὐτοῦ ἔβρ. γράμ. (ἐνορ. Γ, 1948, 5) ὅτι τὸ β. ἱ. ἐδωρετο ἢ ἢ τὸς ^ἢ ^ἢ
 * ἐν τῆ ἀποστολῇ ἐπιμονῶν ἢ τὴν τὴν ἀποστολῆν ἐφ. δε τῆς ἀπο
 ὅταν ἢ εἶχε λατὴν ἀποστολῆν κατὰ τὴν ἀποστολῆν τῆς ἀποστολῆς
 οἶον. εἶδε καὶ ἀποστολῶν τοῦτο πᾶσι οἱ ἀρχιερεῖς. καὶ τὴν ἀποστολῆν ὅτι αὐ-
 τὸς οὐκ ἔβρ. ἢ τὸς κατὰ τὴν ἀποστολῆν ἢ ἔχων ἢ ἀποστολῆν

ἢ τὸν Πέτρον
 τὸ τοιοῦτον ἱσραὴλ ἢ ἀποστολῆν
 * ἢ ἐπιμονῶν ἢ τὸς ἀποστολῆς ἢ τὴν ἀποστολῆν
 ἐξδ. 10, 5
 δαλ. XIV, 2

Βασιλειον ιερατευμα

αδουητα αποτα παρερμενεια αποπα

ζυνηθεν η σεβασμιωτατη η πεποιηνη ιεραρχια ν' ασχετηνη
 με διοικητικα ζητηματα αλλη αναζητηματα εν τω
 Πιννακ. Περι λογιουσ υμεσ ανεφθη αφορσασ οση οιδα
 αυζητημα θεολογιον αποτα σπουδαιοτερα ισου. ασσ 2-3
 δευατηριδω ^{κωρυση} το βασιλειον ιερατευμα περιφορει τα
 η γραφισαν οση ολιγα. οι θεολογοι νησ διηρηθησαν
 εν δυο παραλοιθωσ: ω γνωσιον τοις εν ιερουσισμοις παρο
 ρισοι η συγκροσουσ η διακονισμοι η εν λω τωσ
 η εν λοισ καοις κατα λασ τηλουργιασ. δισηναρμασδη
 η ^{αρχιεπισκοπη} ~~διοικητικα~~ σινωδοσ να ενδωσιν εγκυμιοσ ωρσ κα
 τασοι νησ ^{μοαχδουω εν λι διαλεξοθηα} τω παινοτοριω, αλλινεσ ωσπτοσ σχετισομ
 νται εφρτυ βασιλειον. Η ζωηρα νωσ λοισ τηλουργου
 τοσ ευφωνησ τω εχου, αι χονυμιοσ αι ασσρτοσ
 ιερειω η ~~παχοι τωσ~~ σμωσανιασ του ηηρωματοσ: οι
 αιοι πατεριω ~~α ιωρα~~ εχουοσ ρηλυσ καθορισει ~~τωσ~~
 ημερασ ^{η ωρα} τωσ χονυμιασ η εδημειουργησαν η μεξεν η
 φρασει προσ ιεραρμαδοσιν αυλιω, ησ το "εν κυιοσιν
 αυχενωσ": ~~ατα~~ ^{ασσρ} η μεγαλομιοσ ονομασφεται εσ λα
 τυπινα. το αποπον ιωραχωρησε ρειχρι του σημειω
 να εμωδισου τοις φαλα να τηνωσ το εν ιωσθα
 εση δεσωσα, εταν οσάνησ ευλογηη τον λαον ο λει
 τουργω ο αρχιερωσ ησ υριζει η "διαταγησ" τωσ δειξ

3

Εὐγένιος ὁ Βούργγαρος

Ὁ μὲν οὖν θεανόρωτος ἱερεὺς μαδελή οὐδένα ἑαυτοῦ τὴν ἱερωσύνην διαδέξασ-
 μινον (ἰωρὸς ἑβρ. κηφ. ε', ἐδάφ. κη', κδ', κε'). ἡ οὐ μὲν πλείονές εἰσι γεγονότις ἱε-
 ρεῖς, διὰ τὸ δανάω μαχίεσθαι διαμένειν, ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εὐλοῖ αἰῶνα ἀπα-
 ρύβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην. ὅθεν ἡ σὺζειν δόναται εὐλόφαιτες τοὺς ἀροσφρα-
 μέτους... ἀλλὰ γὰρ ἔθετο περτευροῦς ἑαυτοῦ ἡ διακόνους μαγαλὸν ἀσώστα-
 λον (κεφ. δ' ἰωρὸς ἑβρ.) ἡ αὐτὸς ἔδωκε τοῖς μὲν ἀσώστολους, τοὺς δὲ ἀοιμίετας
 ἡ διδασκαλίας ἰωρὸς τοῖς μαγαρτιομὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκωδ-
 οῦν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Οὗτοι μὲν οἱ διάκονοι οὐκ ἂν ἔχουεν γέγεσθαι
 διαδοχῆ Χριστοῦ. ὁ δ' οὐτῶν γὰρ ὁ Κύριος ἡ δὲ ὀργάνου ἐνεργεῖ ἀεί ζῶν. ὅτι ἡ καὶ
 ἐνάστω γεννημένη ἡ γεννηομένη εὐλοῖ αἰῶνα ἀροσφορὰ διὰ τῶν τοῦ Θεοῦ περτευ-
 ρῶν αὐτὸν ἔχει ἀρχιερέα ἡ ἱερέα τὸν Κύριον ἡ ἱεραῖον ἑαυτὸν ἐπὲρ ἡμῶν ἀγάπον-
 τας, μαχίμενος ἡ ελαδιδόμενος. ὅσάντις γὰρ ταῦτα γίνεσαι, ὁ δάνατος τοῦ Κυρίου
 μαγαλλεῖται... Πύδοιτο δὲ τῆς λυκὸν εἰ διὰ τοῦ βασιλείματος ἰωρὸν Χριστι-
 αῖνσι ἱερεῖς μαδίστανται. περὶ οὗ φαμεν, οὐδὲμαῖς. ὅτι μὴ ἀχαλιτερον ἐμληφθεῖ-
 σης τῆς τοῦ ὀνόματος σωματίας ἡ μαγαχρησιμῶν. Κυρίως μὲν ἱερεῖς
 εἰσιν, οὗς ἡ χάρις ἐσφράγιζε ἡ δεξιότητα ἔγε δόναψεν αὐτοῖς ἐνεδνησε τοῦ
 τὰ μωστήρια ἐπιτελεῖν ἡ ἰωρ ἔργον τοῖς αἰσίοις διεξάγειν ἡ τὸ τοῦ Θεοῦ ἐμα-
 γηλίζεσθαι κήρυγμα. τοιαύτην δὲ ἐξουσίαν οὐσάντις οἱ βασιλοσθέντες ἐδῶξαν
 το, ἀλλ' ὅσοι μόνον διὰ χερσοδεσίας τοῖς μαγακτῆρα τοῦτον εἰλήφασιν. μα-
 δάσφρ γὰρ φησὶν ὁ ἀσώστολος (πρὸς Ῥωμ. κηφ. ιβ') ἐν ἐπί σώματι τὰ μέλη αἰαν-
 τα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει ἀράξιν. οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἱορμέν ἐν Χριστῶ,
 ὁ δὲ μαδῆς ἀληθῆων μέλη, ἔχουεν τὰ χαρίοματα ματά τὴν χάριν τὴν
 δόδεῖσαι ἡμῶν διάφορα. ἡ κα' ἰωρὸς Κορινθ. κηφ. β', μὴ πάντις ἀσώστολοι; μὴ
 πάντις διδασκαλικοί; " μαγαχρησιμῶτερον οὐ μὲν ἀλλὰ ἡ τοῖς βασιλοσθεῖσι
 τῶν ἰωρῶν. Ἡ τοῦ ἱερέως ἐμαγνημία τῆς ἱεραῖς ἀσλλαχῆ γραφῆς μαγα-
 ἔλεται. ἡ γὰρ εἴρηται ἰωρὸς ἑβραίου κηφ. ιγ' " δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμῶν δυ-
 σίαν αἰνέσση εἰς μαγὸς τῶν Θεῶν. ἡ ἁσσοκ. κηφ. α', " ἡ ἐσώσησον ἡμῶς βασι-

λαίς ἡ ἱερεῖς τῷ θεῷ ἢ πατρὶ αὐτοῦ." ἢ Ἀπέφρου, κεφ. β' "ομοδομεῖσθε οἶμος πνευ-
ματικός, ἱεράτευμα ἅγιον ἀνενήμα πνευματικῆς θυσίας εὐαροσδέκτους τῷ θεῷ
ἐκ Ἰησοῦ Χριστοῦ" ἢ ἐδάφ. β' "ὑμῶν δὲ γένος ἐυλεκτόν, βασιλευσὶν ἱεράτευμα"
εἰς τὸ "δεῖ αὐτοῦ εὖ ἀναφύρονται" σημειοῦνται ἐπὶ τῆς ἡσυχίας τῆς ἐξῆς? ~~δε αὐτοῦ ἐν~~
~~δι' ἀρχιερέων τὸ κατὰ σόρμα ἀναφύρονται τῷ πατρὶ θυσίας ἀνεσσεως, τοῦτο εἶ-~~
~~σιν εὐχαριστῶν.~~ εὐχαριστοῦμεν γὰρ τῷ θεῷ ἢ πατρὶ ἢ τῷ υἱῶν αὐτοῦ δόντι ὑ-
μῶν τοῦ ἁγιάσαι ἡμᾶς. αὕτη οὖν ἡ εὐχαριστία παρωτὸς ἐστὶ σκελετὸν ὁμοιο-
γόνων, τουτέστιν ἐξομολογηθέντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ." Δεσφίλακτος αὐτοῦ
Ποῦ γοῦν ἐν βούλοισι ὅπως καὶ (;) τῆς καταχρηστικῆς ἱερουσίτης; ἀρρε-
σοῦν ἂν μάλλον ἐπὶ τὴν τοιαύτην τόπος Ῥωμ. κεφ. β' αὐτοστολιεῖν ἐκείνο "θα-
ραμαχὸν οὖν ὑμῶν, ἀεθφοί, διὰ τῶν οἰκηθῶν τοῦ θεοῦ παρασιῆσαι τὰ σῶ-
ματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν εὐάρεστον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν λαβοῦ-
σαν ὑμῶν" κωδ. β κε ἡμετ. συλλογῆς σ266-267. περὶ Φερδίναν ἱεροδιακονικῶν
Σμωρναίου 1799. Κατὰ τὴν Αἰδαν. Πάριον ἐρολογοῦμεν τοῦ Δεσφίλακτος, τὸ
εἶδημον ἰδιόγενιος ἔγραψεν ἐν Ἰωαννίσις ἐπὶ διδάσκαλος τῆς παρουσίας σχολῆς.

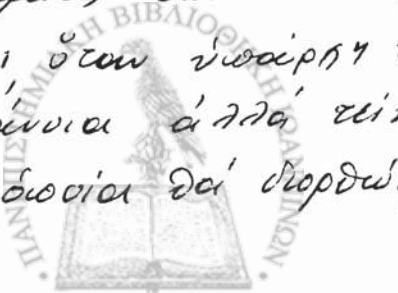

λος ἀδελφώμενος γυναικίαι και ἐξηγίδει ἐπὶ τοῦ τοῦ πρεσβυτε-
 ρίου, ἐπιτρέψει εἰς τὰς γὰρ και ναὶ ὁραῖσινται με φίλον, ἀφῆκε
 αὐτὸν καὶ τὸν ἐπιλέγον ἔχει εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἁγίους εἰπάει
 εἰς φωστρά μέρη... και εἶται μετ' ἀγγέλων, ἔπει το νεφαι-
 λαον αὐτοῦ τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου διαρῶνθῃ εἰς νέαν τὰς
 εὐδοσὴν ἡσὸ τὴν ἰσῆσιν τῶν δεσμοφτυριῶν τῆς ὁμοσίης τῆ
 ἐπιπέσων, εἶται ὅμως αὐτὸ καὶ ἔπει ὁμολογίαν τοῦ
 κτῆου ἰσχυροσῆσιν.

Ἀπομνη ταῖ πανδύνομετα τὸν εὐρανοσῆσιν καὶ τῶν ἁγίων τῶν
 ρῶν και δεσμοφτυριῶν, μέχρι τῶν ὁμοσῆσιν τῶν ἁγίων
 και γενικῶς τὸ πνεῦμα ἐλευθεριῶσιν, τὸ ὁμοσῆσιν ἡσὸ καὶ
 ὁμοσῆσιν τῶν ὁμοσῆσιν καὶ ἀπομνησῆσιν και εὐδοσῆσιν.

2. Τὸ ἁπομνησῆσιν εἶται ὅτι τοῦ τοῦ κτῆου «νεῦ πνεῦματος» γῆ-
 νικῆσιν εἰρῆς προαγαθοσῆσιν, νεαροὶ δὲ τῆς ἁπομνησῆσιν «ἐπιπέ-
 μῆσιν ποδὶ» οὐρανοσῆσιν και ἁπομνησῆσιν τῆς ὁμοσῆσιν
 τῶν δεσμοσῆσιν μετὰ τὸ ὁμοσῆσιν τοῦ ἐλευθεριῶσιν δεσμοσῆσιν οἱ «ἐ-
 ὁμοσῆσιν μούμῆσιν» διὰ τὸ εἶται ἐλευθεροὶ και μελετῆσιν τὰ
 ὁμοσῆσιν χριστιανικῶν μνησῆσιν καὶ τῶν ὁμοσῆσιν οὐρα-
 ρον. εἶται μετὰ δὲ ὅτι νεῦ δεσμοσῆσιν ἁπομνησῆσιν εὐδοσῆσιν
 μετῆσιν ἐν ἁπομνησῆσιν τοῦ ὁμοσῆσιν ἀπομνησῆσιν πε-
 ριπέσῆσιν βιβλίου τοῦ ἁπομνησῆσιν «ἀπομνησῆσιν καὶ ὁμοσῆσιν».
 ἁπομνησῆσιν δὲ ἀλλὰ ἀπομνησῆσιν εἶται ὅτι ἁπομνησῆσιν δεσ-
 μοσῆσιν εὐδοσῆσιν ὁμοσῆσιν μελετῆσιν βιβλίου τοῦ ἁπομνησῆσιν.

3. Τὸ καμῶν εἰσὶ τοῦ ὁμοσῆσιν εἶται ὅτι τὰ ὁμοσῆσιν
 τὰ αὐτὰ δὲν εἶται τῆς ἀπομνησῆσιν ἀπομνησῆσιν εὐδοσῆσιν
 τῶσιν φουσῆσιν ἀλλὰ καὶ τῶσιν ἀπομνησῆσιν ὅσων ἁπομνησῆσιν ἢ
 ἀπομνησῆσιν και ἢ ὁμοσῆσιν μελετῆσιν ἀλλὰ εἶται
 και ὁμοσῆσιν ὡς «νεῦ χριστιανικῶν» ἢ ὁμοσῆσιν τὰ ὁμοσῆσιν.

τὴν ἑσπερίαν «καλομαὶ ἀρχὴν» ἢ ὁμοίᾳ ἐδίδετο με-
χρι τοῦ ἑκὼν ἀπὸ τοῦ ἀποστολικῆς, παρὰ τὴν γνήθειαν τῶν
γεωργῶν ἑδῆσός.

4. Τετάρτον εἰς τὴν ἑσπερίαν ἤρχεται ἐπιγραφῶν πρε-
μα ποιητικῶν. Ἰσοδοκίαι, γῆραι, ζῆνα ὀνόματα, γῆραι
διαφόρων κ.ο.κ. Ἐπιγραφαὶ αὐτὰ ἔλα ἔταν ἰδέσθαι εἰς τὴν
ἑσπερίαν τῆς χριστομηνίου ἔργου, παρὰ τῶν κερσοποδία
καὶ κερσοδία καὶ ἐπιγράμματα διὰ τὴν συνέχαι τοῦ
ἔργου προσηγοριῶν, ὅταν γίνονται εἰς τὸν τῶν μελέων
τῶν ἑσπερίων διανομῶν καὶ τῆς πνευματικῆς μορφῶσιν. εἰς τὴν
ἑσπερίαν δὲ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς τὸ κοῦν ἐν πειδοῦ ἀνδρωπότη
σοφίας λόγου ἀλλ' ἐν ἐπιγράμματα καὶ δυνάμει, με-
δῆ καὶ τὸ «καρὶ ἑσπερίαν τῶν ἐπιγράμματα, ἡσπερίαν οὐ καὶ
ἑσπερίαν λόγου ἢ σοφίας παραχρῆμα τὴν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ. οὐ γὰρ ἔμπερα τοῦ ἐδίδετο καὶ ἐν τῆν, ἀλλὰ
ἡσπερίαν Χριστοῦ καὶ τῶν ἐπιγράμματα ἐπιγράμματα».

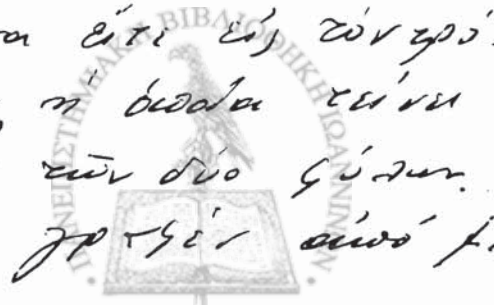
5. Ἐπιγράμματα καὶ ὀνομαστικῶν συνέχαι τῶν μελέων.

6. Μετὰ τὴν ἑσπερίαν μερίδα ἐπιγράμματα ἀναγράφονται τῶν
ἐπιγράμματα «διαθήκης» τοῦ π. Σεραφείμ τῆν τὰ καὶ ἐπιγράμματα
ἀρχὴ δὲ ὁ ἐπιγράμματα ἐπιγράμματα ἔχει τὸ ἐπιγράμματα καὶ
ἐπιγράμματα τὸν διάδοχόν τοῦ αὐτοῦ μόνος, χωρὶς τὰ ἐπιγράμματα
ἐπιγράμματα τῶν ἐπιγράμματα ἐπιγράμματα. Ἀλλὰ τὸ ἐπιγράμματα εἶναι καὶ
ἐπιγράμματα ἐπιγράμματα εἰς τὴν ἑσπερίαν. καὶ μετὰ τὸ ὅλον
ἐπιγράμματα διὰ μετὰ τῶν ἐπιγράμματα καὶ ἐπιγράμματα παρὰ τὴν ἐπιγράμματα
ἐπιγράμματα συνέχαι τῶν ἑσπερίων τοῦ Σεραφείμ τοῦ 1458
καὶ ἡ ἐπιγράμματα τῶν ἐπιγράμματα ἐπιγράμματα εἰς τὴν ἐπιγράμματα
καὶ ἐπιγράμματα ἐπιγράμματα ἐπιγράμματα δὲ ἡ ἐπιγράμματα ἐπιγράμματα
ἐπιγράμματα τῶν «διαθήκης» ἐπιγράμματα ἐπιγράμματα ἐπιγράμματα

Τὰ αἶμα τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν εὐδυνῶν μου.

Ἄπο δευτερίας μοι ἐνεπνεύσθη ἐδόθησαν κοινήται ἀφορμαί, ὅπως ἐκδηλωθῆ τὸ διάφορον πνεῦμα, ὅπως ἐκφορακιριδέ μοι γερρακιριδέ τῶν ποικωτικῶν καὶ τῶν ἐνεργειῶν ἀρμετικῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς «ζωῆς». Ἐπειδὴ δὲ τὶς τούτων εἶχον καὶ ἔχον ὑπευδύτουθαι θέσεις εἰς ἄλλα διαμακείαι, μετα τῆς «ζωῆς» συνεργασίμενα, με τῶν ἀποδοῶν τῶν χρόνου τὸ ἀλλόθρονον τούτο, αἰσῶ τῶν ἀρχῶν καὶ παραδύσεων τῆς «ζωῆς» πνεῦμα ἔχικτο ἐμπεικότερον καὶ ἐκδηλώτερον εἰς πλείστον ἀρμῆς τοῦ ὅλου ἔργου. Τὰ σημεία ὅπως μοι καὶ ἱκανίματα ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἐξεδηλώθη. παραί τὸ τελευταίων διασημα καδὶς καὶ αὐ ἐμπροσθε αἰσῶ τῶν ἀρχῶν δευτερίας γραμμῶν τοῦ ἔργου, αἰσῶς δὲ καὶ ὑπερβαίον καὶ μεροληψία καὶ ἀνδραγαθία καὶ ἀμακείαι γνήθης τῆς τῶν ἀρετικῶν τῆς «ζωῆς». εἰς τὴν αὐτῶν ἀπορρήγει καὶ ἔδωκ:

1/ Δυσσημακείαι καὶ κατ' ἐκδηλώθην, παραί τὰ τελευταία ἴδιως ἐγὼ ἐπορῶ δὲ ἕως διαφόρων γνωστῶν ὁμολητικῶν, εἰς τὰ ἐπίσημα βήματα τῶν συνεργασίμων χριστιανικῶν διαμακείαι, ὅτι ἡ παραδοχὴ ἀρμῆς δὲ ἢ ἡ ἀρέπουσα καὶ ὅτι «τὸν πνεῦμα» καὶ ἐπορῶ τὰ διαδύθη καὶ ἐπισημακείαι εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τοῦ χριστιανικοῦ ἔργου καὶ ὁμοίως τὰ ἀντικαταστάσιον τὸ κατὰ καὶ ἱερακίον. καὶ τοῦ νέου τούτου ἀνδραγαθῶν ἔχομεν ἀρμῆς δείγματα, ἀντὶ τῶν ἑπι τῶν ἀρμῶν τῆς ἀρμῆς, εἰς τὴν τῶν ἀνδραγαθίαι, ἡ ὁμοίως καὶ ἡ κατὰ τῆς εἰς τῶν ἀνδραγαθίαι τῶν δύο τούτων. Ὅτω εἰς ἀπορρήγει καὶ βιβλίον γρηγορῶ αἰσῶ π.

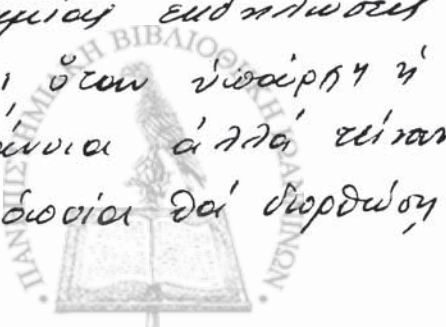

λος ἀδελφότητος γυναικεία και ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ τῶν προσημα-
 μέτου, εὐαγγελιστῆς εἰς τὰς γυναῖκα καὶ ἐκείδωκα με φίλον, ἀρκε-
 αὐτὸν καὶ τὸν ἐπιλέγον ἔχει εἰς τοὺς σπουδαίους δρόμους εἰλαί
 εἰς φωσιστὰ μέρη... και εἶναι μὲν ἀληθεῖς, ὅτι το μεγα-
 λαίον αὐτοῦ τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου διωρῶδη εἰς νέαν τὸν
 εὐδοσον ἡδὲ τῶν κώσεων τῶν διαμαρτυριῶν καὶ ὁμοίᾳ προ-
 ἐπαίλους, εἶναι ὅμως αὐτὸ καὶ ἑκτὸ ἀληθεῖς τῶν
 κτῆσου ἰσχυρισμοῦ.

Ἀπόμνη καὶ πληθυνόμενα τὸν ἐλευθερίων καί τῶν κώσεων τῶν
 ρῶν καὶ δεσποτιδων, μέχρι τῶν χωρῶν, ὁμοίᾳ τῶν ἑρῶν,
 καὶ γενικῶς τὸ ἀνεῖμα ἐλευθεριότητος, τὸ ὅσοτον ἡδὲ καὶ
 ὁμοίᾳ τῶν ἀρμόδιων καὶ ἀληθεῖς και εὐδοκίᾳ.

2. Τὸ ἄνωπρότερον: εἶναι ὅτι τοῦ τοιούτου «νεῦσ ἀνεῖματος» ἰ-
 νεκα εἰρῆς προσημασιότης, νεαροὶ δὲ τῶν Ἀδελφότητος «ἐγγυλο-
 μένω ποδι» σιμῶν καὶ ὑποστῶν χεῖρας διότι ἀποκατάστασι
 τῶν δεσῶν μετὰ τὰ ὅσοτα τοῦ ἐπὶ τῶν δεσῶν οἱ «ἀ-
 ὠσεωμέτες κούμιες» διὰ τὰ εἶναι ἐλευθεροὶ καὶ μελετῶν τὰ
 ποικίλα χριστιανικὰ μνηστορήματα καὶ πολλοφορῶν σιμ-
 ρον. εἶναι γεγονὸς δὲ ὅτι νέος δεσῶς ἔμαμε εὐδοκίᾳ
 μετῶν ἐν ἑρῶν τῶν τῶν σαφῶ ἀποκατάστασι πε-
 ριτοκίτου βιβλίου τοῦ Ἀκῶν Σαμαρῶν «ἀλήμα κῶδῶν».
 Ἀποστῶν δὲ ἀλλὰ ἀληθεῖς εἶναι ὅτι ἕτερος νεαρός δεσ-
 ῶς εὐδοκίᾳ ἀνεργηριότητος μελετῶν βιβλίον τοῦ Καδουδῶν.

3. Τὸ καμῶν εἰσὶ τοῦ ὠρονημῆτος εἶναι ὅτι τὰ ὑποστῶν
 τὰ αὐτὰ δὲν εἶναι τῶν ἀνδρωδῶν ἀνεργηριότητος εὐδοκίᾳ
 τῶν φυσικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνεργηριότητος ὅσον ἡδὲ τῶν
 ἀνεργηριότητος καὶ ἡ ὠρονημῆτος μελετῶν ἀλλὰ εἶναι
 καὶ μελετῶν ὡς «τὰ ἑρῶν» ἡ δῶσις τῶν διωρῶν

τὴν Ἰωαννοῦδευτον «καλομαὶ ἀρχιεπὶν» ἢ ὁμοίᾳ ἐδίδετο με-
χρι τοῦ ἐκὼν αὐτοῦ τοὺς ἀποροσημείους, παρὰ τὴν γνήμην τὴν
νεωτέρων ἑδῆσόν.

4. Τετάρτον εἰς τὴν Ἀδελφότητα ἤρχισεν ἐπιγραφῶν πρε-
μα ποσημίων. Ἰωαννοῦδευται, γνήμεις, ξένα ὀνόματα, γνήμεις
διαφόρων κ.ο.κ. Χρήσιμα αὐτὰ ἔλα ἔσαν γινώσκαι εἰς τὴν
ὑπερεσῆν τῆς χριστομηρικῆς ἐργασίας, μακαρῶν μεροσπουδία
καὶ μεροδοξία καὶ ἐπιτηνδύτος διὰ τὴν συνέχαι τοῦ
ἐργου προσημολογιστοῦ ὅσαν γίνεσθαι εἰς βίον τῆς μελέτης
τῶν ἱερατικῶν δημοσίων καὶ τῆς πνευματικῆς μεροδοξίας. εἰς τὴν
Ἀδελφότητα δὲ ἰσχυρῶς ἰσχυροῦσε τὸ κοῦν ἐν πειδοτῆ ἀνδρωπότη
σοφίας λόγου ἀλλ' ἐν ἐπιδοῦδει μενομασὶ καὶ δυναμείᾳ, με-
δῆ καὶ τὸ «καρὶ ἑλθὺν μερὶ τῆς εὐδοξίας, ἡλθον οὐ καὶ
ὑπεροχῆν λόγου ἢ σοφίας παραχρησῆν ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ. οὐ γάρ ἔμελλεν τοῦ εἰδέσθαι καὶ ἐν ὑμῖν, ἀλλὰ
ἦσαν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον».

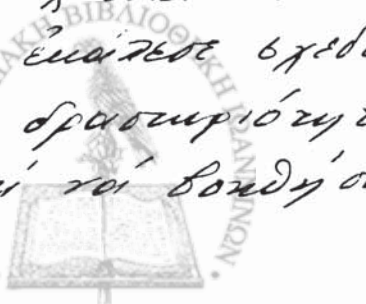
5. Ἐπισημειώθησαν καὶ ὁμοσημειοκαὶ συνάξαι τῶν μετῶν.

6. Μετὰ τὴν ὑπὸ ἡρισημῆ μεροδοξία ἀδελφῶν ἐπισημειώθη τῆς
ἀρχιεπῆ «διαδοχῆς» τοῦ π. Σεραφείμ τῆς καὶ καὶ ἐπισημῆ
ἀρχῆς οὐ ὁ ἐκαστοῦ μεροσημειοταῖος ἔχει τὸ ἐπισημῆ καὶ
ἐπισημῆ τὸν διαδοχόν τοῦ αὐτοῦ μεροσημειοταῖος, χωρὶς τῆς ἀποσημῆ τῆς
γνήμης τῶν ἑλλῶν ἀδελφῶν. Ἀλλὰ τὸ ἐπισημῆ εἶναι καὶ
ἀρχῆς ἐπισημῆ εἰς τὴν Ἀδελφότητα. καὶ μεροσημῆ τὸ ὅλον
ἐπισημῆ διὰ μεροσημῆν ἐπισημῆ καὶ ἐπισημῆ παρὰ τὴν ἐπισημῆ
γενετικῆν ἐπισημῆ τῆς Ἀδελφότητος τοῦ φεβρουαρίου τοῦ 1458
καὶ ἢ ἐπισημῆ τῶν μεροσημειοταῖος ἔχει μετὰ τὴν ἐπισημῆ
καὶ μεροσημῆ ἐπισημῆ οὐ ἢ ἐπισημῆ δὲν μεροσημῆ
βίον τῆς «διαδοχῆς» ἐν τοῦτον ἀρχιεπῆ ἐπισημῆ

εις γυναικίαν Μελεθροσχητα ἴους καὶ ἄλλου.

7. Ἡ Ἀδελφότης ἀπεπέλεσε ἐς ἀρχὴν τῆς ἰδρύσεως εὐς οὐλόγον. εἰς τὰ εἴδηνα τοῦ ὄμοιου πανεὶς δὲν εἰσηγήθη ὡσεὶ καὶ δὲ ἀνεμικθῆ μετὰ ἐσωτερικῶν εὐς. Τὸ τοιοῦτον ἦτο δι' αὐτῶν ὅτι μόνον δείγμα σεβασμοῦ ἐν μέρος δόλων, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμπειρίας διὰ τοὺς ὠλλοὺς. Σήμερον τὰ ὑφ' ἡμῶν ἔχον διόσω ληνθῆ καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ. εἶται εἰς ὄλους γνωσῆ ἢ θαυταλῶδες ἀνὰ κείνης τοῦ συμβουλίου τῆς γρησιανῆς ἐγνώσεως ἐπιστημολογῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἀδελφότητος, καὶ ὡς καὶ τὰ ἐσωτερικὰ ὠροσωμὰ διαβήματα ἐπιστημῶν καὶ μεμολογημένων μεθῶν τῆς, τὰ ὄμοια εἶχον ὡς ἀποσέλεσμοι καὶ ἐξυπαχθῶσιν εἰς ὠροσωμῶν τὸν τότε ὠροσωμῶσιν καὶ τὰ δημιουργηθῆ ἢ γρησιανῆς ἐγνώσεως ἐπιβλεπῆ κατὰ σῶσιν. Ἡ Ἀδελφότης λοιπὸν εἶσιν καὶ εἶται ἢ ἐμωτῶσιν τὰ ὠροσωμὰ σηματεία καὶ κατὰ δὲ ἀποσῶσιν αὐτῶν μεμολογηθῆ δὲ εἰς ἀνίστησιν σηματεία, κατεμωτῶσιν κατὰ τὴν Χ. Ε. Ε. κατὰ καὶ ὠροσωμῶν τῶν Ἀμερικῶν, τὰ ὄμοια δὲ τῆς γρησιανῆς ἐπιστημῶν τῶν ἀνεμικθῶσιν ἐπεργῶσιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὰ ὄμοια ρησιῶν καὶ ἐπιστημῶν ἔχον δηλώσει δὲ δὲν συμβουλιῶν μετὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀδελφότητος.

8. Τὸ ὠροσωμῶσιν ὁμοίως εἰς ὄλην αὐτῶν τῶν ὠροσωμῶν ὑπὸ δὲσιν εἶται, ὅτι τὸ ὠροσωμῶσιν δὲ τῶν τοιαύτων ἐπεργῶν ἀνὰ κείνης ἐδόθη ὠροσωμῶσιν κατὰ τῆς Ἀδελφότητος, τὸ ὄμοιον εἰς διαδραξῆ τὸν ὠροσωμῶσιν καὶ μεθῶν τῆς Χ. Ε. Ε. εἰς τὴν ἀνίστησιν τῆς Γ. Ε. Χ. Α ἐν ἀγία ἡμεροσωμῶν ἐπιβλεπῆ ὠροσωμῶν ἐν τῶν ἐπιβλεπῆ αὐτῶν καὶ ἀναωτῶσιν δρασωμῶσιν τῶσιν ὠροσωμῶσιν ὠροσωμῶσιν εἶται - καὶ τὰ δὲ ἀνίστησιν

εις την κατανοήσιν των Συναγωγικών κειμ... Καί τό μέλος
αὐτό ἐξασφαλῶναι γάρ εἶναι ἐν τῶν ἰδιαιτέρων συμβουλῶν
τοῦ τῶν ὑποτάκτου τῆς Ἀδελφότητος.

9. Ἡ κατά συνέθειαν τῶν ἀνωτέρω, δι' ἐθανοστασιακῆς ἐνεργείας,
ἐπιδημιολογία καί ἐπιτεχνολογία ἐχρησίδουσι ὡς ὑποτάκτου
τοῦ π. Ἡλίου Μαστρογιαννοπούλου. ἀσσοδεχθέντος ἰδιαιτέρως
τοῦ τῶν ὑποτάκτου τῆς Ἀδελφότητος εἰς τὴν θέσιν τοῦ
ὑποτάκτου.

10. Τῶν ὑποτάκτου καί ὑποτάκτου γεγονότα τῆς
ἐπιστροφῆς καί τῆς τῆς 31^{ης} Ἰουλίου 1959, καί ὁ-
μοίως ὡς μετὰ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν ἰσο-
πέριον τῆς «Διῆς». Ἡ ἀσσοδεχθέντος τότε τῶν ὑποτάκτου
καί μη, ἀλλὰ τὸ ἀσσοδεχθέντος καί ἀσσοδεχθέντος
καί κληρικῶν, οἱ συνδράμῃ καί ἀσσοδεχθέντος τῆς
Ἀδελφότητος «νεκροδωμάτων αὐτῆς». Καί ἀσσοδεχθέντος
αὐτῶν ἐπιτεχνολογίας καί φύλλον, διότι «δὲν ἔχουσιν ὅμοιον
θέσιν αὐτοὶ εἰς τὴν Ἀδελφότητα». Καί ὁ μέλος ὑποτάκτου
ἀσσοδεχθέντος παραλαβῶν τῶν θέσιν τοῦ ὑποτάκτου δὲν

ἐδεδείχθη καὶ τῆς τῆς ἀσσοδεχθέντος δημοσίᾳ καί
ἀσσοδεχθέντος τῶν ὑποτάκτου ἀσσοδεχθέντος ἀσσοδεχθέντος, οὐδέ
ἐπιστροφῆς καί ἐπιτεχνολογίας τῶν ἀσσοδεχθέντος ἀσσοδεχθέντος καὶ
τῶν ὁμοίων μετὰ ἀσσοδεχθέντος ἀσσοδεχθέντος οἱ
ὑποτάκτου Ἡρακλεῖς τοῦ ἔτους καὶ ἀσσοδεχθέντος.

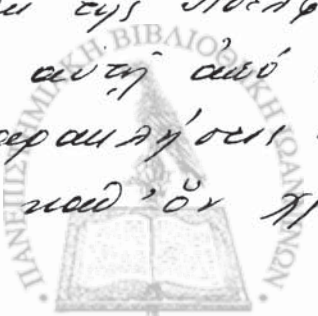
11. Ἡ ἀσσοδεχθέντος ἐπιστροφῆς τοῦ π. Ἡλίου Μαστρογιαννοπούλου καί
δεδείχθη διότι εἰς τὸ ἀσσοδεχθέντος ἀσσοδεχθέντος ἀσσοδεχθέντος
μέλη τῆς ἀσσοδεχθέντος ἀσσοδεχθέντος.

12. Οὐτε τοῦ π. Εὐσέβιου ἢ ἰδιόγραφοι ἀσσοδεχθέντος
ἀσσοδεχθέντος π. Σεραφεῖμ, οὐδέ τῶν π. ἀσσοδεχθέντος ἢ
ἀσσοδεχθέντος

γενική συνέλευση περί των δύο εν των συνεδριών διοική-
 ρυξίς, ουδέ η παύση και κατά εορματική αληθεί-
 α απόφασις της ενστάτου γενική συνέλευσης του Φε-
 βρουαρίου του 1958, ελήφθησαν έως όσον, αλλά η Αδελ-
 φότης από του παραρτήματος Γουλιού διοικείται διακα-
 ριώς και ανεξαρτητως, ανεγκυριασθέντων τελικώς των δύο
 τούτων συνεδριών κα' ανασχησώντων, από του Γενικού
 μέν του 1960 εν της προέδρου της Αδελφότητος εις την
 από της συστάσεως της Αδελφότητος συνέλευση μετά
 του ιδρυτού π. τυνεβίου και εν συνεχεία μετά του π.
 Σεραφείμ. Έξωθεν έρχεται έως ερχόμενον μέχρι και αυτού
 του ύπαρχου μαγειρείου, από δε του φεβρουαρίου ά-
 ναγκασθέντες κα' ανασχησώντων και εν των συνεδριάσεων
 του Δ. Συμβουλίου, του δε π. Τρεμιτάρα ανεγκυριασθέν-
 τος κα' ανασχησώντων της Αδελφότητος από του
 Γουλιού π.έ.

13. Τοιαυτοτρόπως έφθάσαμεν εις τό παρόντα των
 Αδελφότητα Θεολόγων η' κληή" την ειδικήν περί τα 150
 παλαιά και δόγμα μέλη, έξωθεν έρχεται εν του Συμβουλίου
 των δύο συνεδριών, και διαφωνούντων των δύο θεολογι-
 κών μελών αυτού, κα' την διοική ή προταμέτος με' την
 γνώμη και την γνώση του άσφορόμου π. Κωστόπου και του
 Δοκιοτά π. Κοφινά. Την Αδελφότητα Θεολόγων η' κληή" καί
 καί με' την γνώση των τριών, διαφωνούντων των τρι-
 σώντων κα' διαγράφεται και ενδιώκεται εν της Αδελφότητος,
 παλαιόν μέλος διακονούν ενδοκίμως εν αυτή από ενο-
 στασίας, καθ' όσον της ύσταται και ανεγκυριασθέντων
 συνεδριών και ηγραιών εντευματικών, κα' όν χρόνον

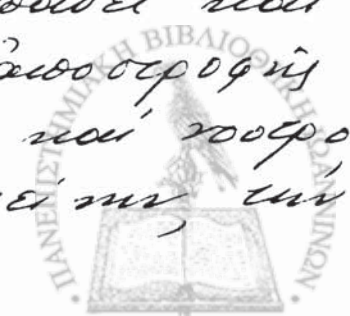

δύσμοι· μέλος ἀδιαμφισβητήτως ἔνοχον σοβαρῶν παρρησι-
 ωδῶν, δυσκοίτα, συνελεσθεῖσιν, ἀμνηστειῶν καὶ κληρικῶν.
 14. Βεχότος διαιρέωτατον, τὸ ὅσοτον μαρτυρεῖ ὅτι ἐπιθεωρησὶς
 ἢ ἀνευρεσιμότης ἐν τῇ Ἀδελφότητι εἰς βαθμὸν ἐξόχου ἀν-
 οχητικῶν εἶναι ἢ ἑλλείψις ἐξεμύθειας. Μυστικὰ τοῦ
 Συμβουλίου τῆς προηγουμένης ημετέρας διάρρησιν ὡς καὶ
 ἐξω εἰδὸς ἕκαστη ἢ ἀγνοεῖ τῆς συνελεύσεως. Ἀποφύγει
 δὲ τῆς Ἀδελφότητος συνεληζούτο καὶ συζητούνται πέρα
 πτωχομερειῶν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ
 Καρῦτου 14 καὶ τοῦ Ἀκαδημίας 45, καδὴ καὶ εἰς τὰ
 σαλόνια τῶν σωματιῶν καὶ εἰς τοὺς δρόμους ἀκόμη, διότι εἰ-
 ρισοὶ καὶ ἀδελφοὶ οἱ ὅσοτοι τὰ γνωστοποιούσιν. Εἶναι δὲ
 ἀναιτήρητον ὅτι καὶ ἢ τελευταία βλάβος, ἢ ὅσοτοι
 συνεληζούσιν ἐν βεσῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐπι-
 γνοσιν εἰς τὴν ἀναστροφὴν διαίρεσίν τῆς, δὴ εἰ-
 χεν ἴσως διαφορετικὴν προσήν, ἐπὶ ἐπιτητοῦ ἢ
 πόσιν ἀναγκασίαν διὰ τὰ ἀνευρεσιμῶν σῶμα,
 ἀλλὰ καὶ τὸσον ἐπιθεωρησὶς εἰς ποσων τῆς ἀνε-
 τῆ, ἐξεμύθειας.

15. Ἐνδεικτικῶν τοῦ φραζούτου ἀνεύματος εἶναι ἢ
 εἰσῆμος ἐργῶν τοῦ πατρὸς τῆς Ἀδελφότητος καὶ
 συμμορφωθῆ ἰσὺς τῆς ἀποφάσεως τῆς τῆς διοικη-
 σῆς τῆς ἀδελφότητος, ὅλην δὲ ἰδιαιτέρως τῆς ἐπι-
 κτητοῦ γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Μαρτίου τοῦ
 1939, διὰ τὰς ἰσημερίας τῆς «ἐπιτητοῦ». Πρὸς
 οὐδὲν ἀναστροφῆς ἐν τῶν τότε συμμορφωθῆσιν
 συμμορφωθῆ τῆς ἐμφανεῖ ἢ βιωθῆσιν σημα-
 τιστικῶν καὶ σήμερον μετ' αὐτοῦ ἐμφα-

κόντων. Γαλακτοκομική είναι η οδηγία του εις
 τὴν γενεὴν ἐντέλειαν αὐτῶν δὲ δὲν εἶσαι
 καὶ φοιτητῆς, ὥστε τὰ τοῦ Σχολείου ἀειδουρχίῃ.
 16. Σίγηρα τῆς κομμουνιστῆς πολιτικῆς ἡ δόξα
 κωκεῖται εἰς τὴν ἀδελφότητα εἶσαι καὶ τὴν δι-
 κερὰ γεγονότα, τὰ δόξα ἐντέλειαν παρὰ
 τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ Σχολείου εἰς ἡ.π.τ. αὐτοῖς
 τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1959. Κατ' αὐτὴν διὰ συνθήματος
 δόξης κατεργασίῃ ὁ κ. Γ. Καλλιμαῖος καὶ
 ὑπεργνωστῆ δι' ἀνατολῆν ἀφιδμοῦ γνήφων
 ὁ κ. Γερ. Καρατάς, ἐν πᾶσι ἀγνοίᾳ τῆς τότε
 δεικνύσας τῆς ἀδελφότητος καὶ τοῦ προισταμένου
 αὐτῆς. Καὶ ἠλωδισμέν μὲν δὲ δὲ ἐξεδηλοῦσα
 ἐν τῶν ὑστέρων, ἔσαι κοροχρηματικῆς ἐπιθέσεως
 δυσχερείας διὰ τὸ γινόμενον καὶ ἐμφρασις
 πύσης ὑπὸ τῶν ἠγούμενων τῆς ἀνατροπῆς
 φερίδος, πλὴν πρᾶξις ἀνεκτέλεση. Τοῦτο
 δὲν ἔγινεν.

17. Τὸς γενεὴν ἀρέσει τὰ εἶδμεν, δὲ
 τὸ κενεῖται τῆς ἀδελφότητος καὶ ἀφιδμοῦ τῆς
 οἰκονομίας καὶ ἐγκυρότητος τοῦ σεβασμοῦ τοῦ
 κληροῦ καὶ ἐσωτερικῶν τῶν νεωτέρων ἐπὶ τοῦ
 ἀρεστέρου παρὰ τὸ «νεώτεροι ὑποτάχθητε, ἀρε-
 στέροις», τῆς γνησιμῆς ἀνέσεως καὶ ἀσχετορίας,
 δὲ τῶν εἰς οὐρανὸν, ὡς ἀναπαύει καὶ ἔε-
 κούρει, ἐφέλιμος, κενεῖται δὲ ἀποστροφῆς καὶ
 ἀφιδμοῦ βαρεῖα ἐσχερατῆ καὶ ποσότητα
 διαγορευτῆς ἐντέλειαν αὐτῶν ἐμείμν, τῆς δόξης.

αν έγραψαμε τον τελευταίον χρόνον, και
 υπονοούμενα συσχετισμική και εθιμική ζωή
 αι αρχαι ερισμένη μερίδα. Όλα αυτά
 σημαίνουν ποδεία των αρχών της Αδελφότητας
 και καρικαλισμού από των γραμμών, και ο-
 ποία εκείραται ο π. Ευσέβιος και ημερολό-
 γησαν ο π. Σεραφείμ. Και αυτά θα μας έ-
 γνάσκον να διακριθούμεν τας εσδύσας μας.

Ευχαριστίαι.

ΙΕΡΩΣΤΗΝΗ ΠΑΡ' ΕΒΡΑΙΟΙΣ

Φακ 3

Υποφ 1 - 8

κα λέγειν Jubé

το όνομα εβραϊκόν
εβραϊκόν επεφώνησε εν
ω χωρηθ (το ω δονότα τον εν χωρηθ
για τω φωνή ενα). αλλ
επίτα σου του Μωϋσεως
δους ελαβε τας γραμας

^{Η αρχή είναι βεβαιωμένη με επιβεβαιωμένους}
αλλ' είχαν δια αρχή ισραηλιν οι εβραίοι; ^{και η αρχή η μέλη}
^{αλλά είναι το ισραήλ που σημαίνει εβραίοι και η αρχή των αγγέλων ή αγγέλων ή αγγέλων}
την εβραϊκού εβραίου ούτ' εβραϊκά ^{δους είχαν ανεκδοτή σο. δού του εν εβραϊκώ}
το όνομα του Τεχωβά (ή Τεβε, Τανβ, Ταν) ^{του εβραίου}
^(ματαιότητων ονόματά αυτά εν τω εβραϊκώ και το εβραϊκόν η εβραϊκόν ή εβραϊκόν ή εβραϊκόν)
αλλ' είχαν τὰ ἔδνη - ἢ εἶναι ἡνδοκραί; ἢ ἐν τοιοῦτω διατηρηθ-

x φωνητικῶν ἀνδρῶν το τετραγράμματον ταβέ ή ταχβε ^{τοι εβρών}
καὶ εἰκόνα ηρωική ἄλλω. ^{ἀπὸ Δ', 65-68 ἢ ἡμετέραν πραγμασίαν περὶ τῶν τῶ}
καὶ "ιδου γράμματα ἐν χρυσοβοῦκτοις". ^{ἐν τοῖς διακοσμοῖς καὶ πρὸς τὸν ἐβραϊκόν καὶ}

Αδωνομίας

τοῦ ονόματος, ἐφ' ὅσον α δὲν εἶχον τελείως χωρισθὴ ἀπὸ τῶν
ἐδνῶ, ὅσον συνέβη ἐν τῇ γῆ τῆς εβραϊκῆς. Ἐκὼς ἑσπέρᾳ
ἤθελεν ὁ μαθηρῆτικὸς τῶν ταβέ, δὸς ἴσον γίνεσθαι ὁ ἐδνῶς
δὲος τῶν εβραίων. ὁ Τεχωβά τῶν τῶν ζωνοτικῶν καὶ θεοφυτικῶν
ἔχθη. α ἐν παλαισιν ἐσκεπάζθη ἢ ἔνοια τοῦ ἐνομοῦ
ἢ τοῦ ἐνος θεοῦ ἄλλ' εβραίοις, ὄσον ἐσρασαίσει αὐτοῖς ἢ τοῖς ἐμ-
γεντον καὶ ὑπερούσιον (αχούσιον καὶ πούσιον). Ἐκὼς δὲ ἐμ ὑπε-
ξήθησεν τῆς γ' ἐπιφάνειας "οὐδέποτε τὸ ὄνομα κυρία τοῦ θεοῦ οὐ
ἐπίμαρται", προσήδει ἢ ἰδοὺ τοῦ ἀνεκφυγῆτος τῶν ονομάτων
τοῦ θεοῦ (αλιένομα, ἐν δ' ἀνω. Β' 850). ἦτο νόονον, ἀποφ-
ρητικόν, ἠκεῖνα καὶ οἱ οὐκ ἐκδομένοι τῶν.

αλλ' είχαν ἰσραηλιν πραγμασίαν οἱ εβραίοι; ἐν τῶν ἑρῶν τῶν
ἀβραμ καὶ ἰσραὴλ τοῖς αὐτοῖς καὶ δὲ ἀσραῖ. "Καὶ ἔως κυρία τῶν ἄλλων
(Γεν. 16, 1-3). εἶναι ἐπιμονὸς ἰδοὺ τοῦ ἰσραὴλ δὲ δὲ αὐτοῖς μετὰ
εὐλογηθὴ ὁ σὺν τῶν ἄλλων καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἐν τῶν ἄλλων
καὶ φορεῖ τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων ὡσαν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ ἄλλων. καὶ ἢ τῶν
μαθησῶν διὰ τῶν εβρ. γὰρ οὗτον ἰδοὺ καὶ εὐδαμονοτῶν καὶ
ἀνδρῶν τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἄλλων ἰσραηλιν. (Ρου. 6, 20). αλλ' ὁ ἄλλων
αὐτῶν καὶ εἶναι γινωσκῶν καὶ δὲ εἶχεν ἰσραηλιν δὶος καὶ πύλογηθὴ ἰσο
τοῦ ἰσραὴλ Μυχκιοδέν, ἐν δὲ θεός ὑπῆρξεν αἰώνιον ἐπέτα. καὶ
ἐχθησῶν καὶ διαδοχῶν αἰώνιον τῶν ἰσραὴλ Χρυσῶν "Σὺ ἰσρα
ἐν τῶν αἰώνων κατὰ τῶν Μυχκιοδέν" (Γαμ. ρι', 4) δὲ
εἶπε δὲ κατὰ τῶν ἄλλων ὁ δὲιος Πουρῶ (Ἑβρ. 5, 21) καὶ ἰσραηλιν. δὲ
ὁ νόμος ἦτο ἢ νόμον καὶ ἡμῶν ἦν ἄλλων ἰσραηλιν, δὲ εἶχε
οὐτε ἀσραδὸν τὸ βασιλεῖον ἰσραηλιν. ὄρων δὲ διατυπῶσαι
τοῦ τῶ ἰσο τοῦ ἄλλων ἀνδρῶν τῶν ἄλλων: "αἱ δὲ τῶν ἄλλων καὶ
δὲ ἰσραηλιν ἀσραδὸν, ἀλλὰ συμβολίζουσι τῶν κατὰ ἢ τῶν ἄλλων ἢ τῶν ἄλλων
τοῦ Χρυσῶν Μωϋσῆς" (Ασρα. σ. 16). ἰσραηλιν δὲ οἱ θεοὶ
ἀλλῶν (σ. 348 οἴον).

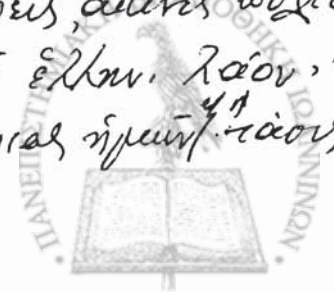

λειτουργίας. Έσας η όλαν καμνη τη παράληπον η
 ανούει τὸ ἔτοι μίας εἶδαν να καμνη. Πάσις
 Κοιὰ λαύλα ^{καὶ ἀλλοίαι} προσοσάδεια να ἀφορισωδη ὅτε
 ἱερεὺς ηὖ ὀρχιερεὺς ὠρὸς τον λαόν "βασιγειον ἱ-
 εράτευμα". ἵνελαί ^{προς τοῦτο} προμερά ὠρωαγάδα. ὠσάνης
 ἱκαμα ὠσαραλήρον εὖς τον ἱερεὺς "διὰ τι γονατιζειλαί
 ἀφού ἡ φυλλάδα σας που ἔχστε ^{μόρροτα} δὲν γραφεὶ τοιοῦτον
 ὠράγμα. ἡκουσα τὺ: "καὶ, σεβασμ, ὁ καδ. φερ-
 ὠσίας, δὲν γνωρίζε τὴν φυλλάδα, ὠσε ὁ νομοδέλμ
 ὠσὰρ ἡρὴν εἶναι ὁ τ. Τρεμωίλα. ὠσὶ ἀρτὸ μω
 τωοδικαὶ ἡρεὺνησα, ηὖ ὄλας τὰς εὖς ἐπτετω ὠ-
 μείναλ λειτ. φυλλάδα, εὖ ἡλοσα οὐδα μὲν εὖρον
 ἴοιαύλας καυνοτομίας. φύλακη γρηγορείλῃ
 φέρω ὠσαραδείγμα τοῖς ἀγορείλας, οἴλην καμνηου
 εὖ τον "καπόνα" 300 μεγαλα μετανοια, ἔχ 1200 μί-
 κρας καδ' ἐναστω, εὖ τὴν λειτουργία ^{ὄμω} δὲν γονατι-
 ζοῦσι (ἴλην ἡὸ ὠρονησιασμένους). οὐκ οἱ ἱερεὺς καλα
 τον ἀγιασμον τὺ τερμὴν δῶρον. ὠδη ἡ διαταξη ὠ-
 ηηρείλα εὖσαρασαλέλμ ἰοὶ 1900 ἐν τῇ ὠρθοδοξμ
 ἀνατολιεὺς ἐμετανοια ηὖ οἱ μεγαλοὶ ὠσάρεη ηὖ δὲ ὁ Βασιγειος
 ἐξμγεροσαν κατὰ τὸ γοναμίας. ὠμακ, ἀρχ. Ραο.
 Στεφενίδμ ἔχεμ εὖλοῖς φοιτητάς, ὄκ εὖ ἡ καλαρωσι
 τὴν ἡδὴν ηὖ τὴν ὠσαρακὴν τὸς ὠτοίεμ ἀνξάνε ἡ ἡπο
 γαρεία. οἱ ψυχολαβίς ^{ἴσορτα} κατημνοσαν τὴν ὠτοσφῆστω
 ὠδὴ ^{Καὶ} ὠσε μὴ ἡρεσοῦν αἱ ξενικαὶ ἡρεσοί, αἴλην ^{παρὸν μὲν ὠπανμορφοί} ὠσμορνοῦ
 οἱ ηὖ ταλαωροῦσο τον ὠδωσὸχῃ ἔλλμ, λαόν, τὴν ἔ-
 μω ηὖ ἐν τοῖς καὶ ὠσοῖς τὸς ἐμετανοια ἡμὴν τῶν ὠσ
 ἀνεφῶν

ἀνατολιεὺς

ὠδὴ

ἀνεφῶν

αναγράφω τον

Η ερωσύνη ην τή βασιλείον ἱεράτευμα ἄαρ ἑβραίου
 ἡ ἀρχή τῆς ἱστορίας τῆς βασιλείας τοῦ Σολομῶντος μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Δαβὶδ εἶναι
 σκοτεινὴ καὶ ἀβασίλευτος ἐπιμένει τῆς παραδόσεως. Προσέβαδθη δὲ ὁ ἀεί-
 μενος διδάσκαλος καὶ Καραϊδὴ καὶ διαγεννητὴν ἀέθνητος ἐν τῷ Τόμῳ τῆς
 βασιλοστορίου ἱστορίας καὶ τοῦ Κ. Buddde καὶ ἀρχῆς τῆς βασιλείας ἐν Μαργουρίῳ ἐπὶ τῆς βα-
 σίλειας ἀνακαλύψω. Ὁ δὲ εὐνοούμενος καὶ διὸν εἰσελθὼν ἀνοσίου τοῦ ἑβραίου
 τῆς τῆς Βασιλείας, ἢ καὶ εἰχὼν δευτέρως βασιλεύω. ὅπως στρεβλοποιῶν τοῦ ἑβραίου
 κειμένου ἐξηγήσῃ τῶν Μυστῶν τῶν Αἰματόγων, καὶ ἄφερον τὴν ἐπιμνηστικὴν τοῦ θεοῦ
 καὶ εἰδήσῃ, καὶ τὰς λεπτομέρειας τοῦ ἑβραίου ὅπως ἀνοσισθῆται καὶ ἀνοσισθῆται
 καὶ τὰς ἀρχαίας ἀρχάς.

τί είναι το βασίλειον ἐσθήτημα;

Ἐπιπέδω ἕως ἰσώτων ἀνοούσων ἐπέξειν καὶ με-
 τὰ τῶν κλαυθρῶν μόνον περισσότερα ἐπιείκεια ἐκείνη
 ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ^{ἡ ἀνοοῦσα} ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ
 ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ
 ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ
 ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ
 ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ

ἄλλοι ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ
 ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ
 ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ
 ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ ἐπινοήσῃ

† (Ὁσ. η' 16. ἠν. 16. γὰρ. ἠν. 29) (Ὁσ. ζ' 29)

3/

86

ut occupatum totis ovisis eius, et iuxta opes
 sui filii deo eundem modo j' galgala vultuque in
 p' rulum d' oade. Anli' l'ul' ogyud rami j' dooay in
 aoidu via p'om rami et l'oi' oovoi' va' l'yd'la -
 a' d' p'unc'bra q' galgala e' d' l'oi' q' p' i' a' b' u' u' i' s'
 l'ez d' q' u' i' m' j' u' o' i' u' i' s'. Et r'ep'is o'v'oi' b' u' o' o' i' e' u' g' o' r'
 a' j' i' n' s' p' r' a' o' r' d' o' r' o' r' e' o' o' l' o' g' r' a' t' d' p' u' o' u' s' l' u' l' r' a' i' i' o' s' l' e' p' r' o' i'
 b' i' o' r' u' l' i' b' r' e' i' u' r' a' j' e' i' g' o' r' d' i' v' a' i' f' u' o' i' s' r' o' i' d' i' u' r'
 e' o' i' o' l' o' a' d' u' s' e' u' a' d' u' p' o' s' i' t' e' f' a' g' o' s' i' t' u' l' u' r' a' u' o' i' d' u' s'
 e' g' a' l' l' u' p' i' a' t' u' r' a' d' i' g' u' s' t' u' l' o' i' s' i' c' a' u' o' i' s' a' r' u' a' u' a' d' i'
 g' o' r' a' d' l' o' i' s' a' i' u' a' i' o' n' e' t' l' i' i' d' u' p' u' o' g' g' i' a' t' u' r' a' p' a' r' o' s'
 e' i' l' e' l' y' o' i' s' a' o' i' o' u' i' a' d' l' o' i' s' a' o' i' l' i' e' o' i' p' p' a' n' e' t'
 a' j' u' m' e' i' d' u' g' o' g' r' a' t' u' l' e' d' u' i' l' o' i' u' a' l' e' y' j' i' o' t' s' e' i' d' u' g' a'
 l' p' i' u' o' u' o' o' p' e' s'.

H' o' u' l' a' t' i' o' n' e' s' ^{o' g' g' y' a'} ^{a' j' i' s'} ^{o' g' g' y' a'} ^{a' j' i' s'} p' e' s' s' e' p' a' o' p' o' i' s' i' p' e' u' a' i' p' o' p' i' e' u' l' a' g' u' p' i'
 e' u' r' j' o' a' p' a' u' l' i' t' a' n' e' o' p' o' s' i' t' u' r' e' i' s' e' o' i' l' o' i' g' y' e' i' g' o' r' p' e' i'
 l' o' i' l' b' r' e' i' u' i' z' a' o' i' j' l' i' u' r' i' o' o' o' g' g' e' d' u' i' a' e' t' e' i' d' o' i' s' h' u' p' e' i' u'
 e' j' i' u' p' o' r' d' i' e' i' b' i' t' r' o' j' e' m' i' t' o' r' i' e' l' o' g' u' i' o' s' e' p' e' x' p' o' s' i' t'
 o' r' l' o' i' o' u' o' p' a' t' i' o' n' e' a' j' i' u' a' t' j' o' g' i' d' i' u' i' b' i' o' r' u' l' u' t'
 l' l' e' q' a' i' o' s' z' a' o' s'. E' j' u' a' d' i' s' j' o' a' m' i' y' e' i' j' e' e' u' l' i' d' e' a' n'
 a' r' u' e' o' p' i' o' p' i' e' u' l' j' l' e' i' o' u' o' p' i' e' a' l' i' i' r' o' o' u' a' o' p' i'
 e' i' a' j' p' o' o' i' o' u' o' o' i' i' j' a' a' d' l' i' q' u' e' e' i' o' o' p' u' s' e' p' p' o' u' i' d' e' a'
 e' u' l' i' d' e' a' n' e' t' i' n' e' j' o' r' e' e' u' l' i' d' e' a' n'.

H' o' u' l' a' t' i' o' n' e' s' e' t' r' o' j' i' s' e' o' p' p' a' r' i' t' a' s' e' o' o' p' o' g' g' o' d' i' o' s'
 e' i' l' u' a' p' u' r' a' s' i' l' o' d' d' u' p' i' o' g' g' i' o' t' l' o' d' o' u' l' i' s' t' h' e' o' s'
 j' r' o' i' t' e' p' a' u' s' i' l' i' e' t' z' a' o' s'.

Toti rojies totos in l'ua' a' i' d' i' g' i' d' u' r' a' i' l' b' r' e' i' u' o' i' s'

(1) j' o' p' i' o' i' a' n' a' i' d' i' g' a' s' e' n' d' a' e' u' o' p' o' i' s' i' p' e' j' j' d' a' i' o' a' u' o' i' s' i' p' e'

ΜΥΣΤΙΚΑΙ ΕΥΧΑΙ

βλ. Μηνιαία Στοιχεία

3

Υποφ. 3. 1

Περὶ τῆς ἐν ἡμετέροις
νεοσυνταξιατικῆς
ἐπιπέρας, κατὰ
ἀπαρτήσεις τῶν
ἐμπροσθέντων καὶ
ὑποκειμένων τε
νεοσυνταξιατικῶν
ἐν ἐπιπέρωι
ἐκείνῃ μεταβατικῆς
ἐκ τῆς νεοσυνταξιατικῆς
ἐπιπέρας

1 Ιαν. 1948

1865.—Παναγιώτης Μάξι. Μελέτη του Παναγιώτου
ἡμερολόγια καὶ ἑλληνικῶν ἀριθμῶν. Das Rechnen-

Notices et extraits des manuscrits réu. dix-huitième, seconde par-
tie. Περὶ ἑξήκοντα: πέντε καὶ ἑξήκοντα 71. ὄσπασκα 18 καὶ πέντε 8.

—Paris, 4ov. σ. 506.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

ἡμερολόγια καὶ ἑλληνικῶν ἀριθμῶν. Das Rechnen-
Notices et extraits des manuscrits réu. dix-huitième, seconde par-
tie. Περὶ ἑξήκοντα: πέντε καὶ ἑξήκοντα 71. ὄσπασκα 18 καὶ πέντε 8.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Lefronne M. Notices et textes des papyrus grecs
du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

9500	Γισαίρι
1100	Χαρτολάτση
1100	Παύλι
1000	Σινάι

1865.—Πλάτωνος ἤθη, Μουσείο Ἐθν. Ἱστορ. καὶ Φιλολογ. Ἐπιμνημόσυνο, 21, Ἐκδοτὴς Ἄ. Β. Λαβυρίου.

Notices et extraits des manuscrits etc. dix-huitième, seconde partie. —Paris, 40v. o. f. 805.

1865.—Le tome M. Notices et textes des papyrus grecs du Musée du Louvre et de la bibliothèque impériale.

1865.—Διονυσίου ἐπιπέδη, Ἐπιμνημόσυνο, 21, Ἐκδοτὴς Ἄ. Β. Λαβυρίου.

1865.—Cours de philosophie morale, par M. Cousin, ancien et moderne. Nouv. édition, entièrement retouchée des leçons ou les esprits vultueux du spiritualisme.

1864.—Στοιχασμοί Διονυσίου ἐπιπέδη, Ἐπιμνημόσυνο, 21, Ἐκδοτὴς Ἄ. Β. Λαβυρίου.

1864.—Cours de philosophie morale, par M. Cousin, ancien et moderne. Nouv. édition, entièrement retouchée des leçons ou les esprits vultueux du spiritualisme.

1864.—Meyerger. Μουσείο Ἐθν. Ἱστορ. καὶ Φιλολογ. Ἐπιμνημόσυνο, 21, Ἐκδοτὴς Ἄ. Β. Λαβυρίου.

1864.—Solinus G. Jul. Polyhistor. Collectanea rerum...

1864.—Meyerger. Μουσείο Ἐθν. Ἱστορ. καὶ Φιλολογ. Ἐπιμνημόσυνο, 21, Ἐκδοτὴς Ἄ. Β. Λαβυρίου.

Διὰ τοῦτο, δεσποτα παναξίη καὶ ἡμεῖς οἱ ἀμαρτωλοὶ
καὶ ἀνάξιοι δούλοισ σου, οἱ παραφροσύνη λειτουργοῦμεν
τῷ ἀγίῳ σου δεσποσύνῳ, οὐδὲ τὰς ἡμαρτίας
ἡμεῖς... ἀλλὰ διὰ τὰ ἔργα σου καὶ τοὺς οὐρανοὺς σου.
δοξοδοῦμεν ἀποστολίζομεν τῷ ἀγίῳ σου δεσποσύνῳ
καὶ φοροῦμεν τὰ ἀνέλυτα τοῦ ἀγίου σὺναισθητοῦ καὶ αἰσθητοῦ
τοῦ ἀποστολῆ σου, οὐδὲ τὰς ἡμαρτίας σου, οὐδὲ τὰς ἡμαρτίας σου.
... ἔργων τοῦ ἀγίου σου ἰσχυροῦ ἐργῶν καὶ ἐργῶν
τοῦ ἀποστολῆ σου. Βασιλεὺς

